

Under Dusken

STUDENTAVISA I TRONDHEIM NR. 12 - 100. ÅRGANG - 23. SEPTEMBER - 7. OKTOBER 2014

Samfundetstyret ønsker miljøtiltak, men mangler konkrete planer
Kan Samfundet bli grønt?

32

HARDTSLÅENDE

Hva får helt vanlige jenter til å denge løs på hverandre flere ganger i uka? Vennskapet, selvfølgelig.

04	Siden sist
06	Nyhet: Usikker framtid for psykologisk institutt
08	Nyhet: Ny master skal gjøre HiST mer attraktiv
10	Forskning: Stjerneforskning i startfasen
14	Dagsorden: En psykedelisk åpenbaring: Vil legalisere LSD
16	Nyhet: Unge franskmenn drømmer igjen om revolusjon
21	Sport: NTNUI roing markerte seg i verdenstoppen
22	Aktualiteten: Når ordene stikker seg
28	Portrett: Thorvald Stoltenberg
31	Sidespor: Overfalt av oppveksten
32	Småreportasje: Slåssing for kosens del
34	UD 100 år
36	Kulturkommentar: Å hugge minner i stein
37	Kulturnyhet: Indieutviklerne inntar Trondheim
38	Kulturnyhet: Ønsker mer miljøvennlig Samfund
40	Kulturprofil: Atle Antonsen
42	Kulturtegn: Rett skrijving å skrive feil?
44	Kulturnyhet: – Har ikke engang psykologtjeneste
45	Småanmeldelser: <i>Skreddersydd</i> og <i>Mot naturen</i>
46	Storanmeldelse: <i>Cirka tjue</i>
47	Musikk: Skattejakt gjennom gamle cd-plater
48	Musikkanmeldelse: Thea and the wild

Under Dusken

Singsakerbakken 2E,
7030 Trondheim
E-post: ud@underdusken.no
annonse@underdusken.no

Under Dusken er elt sjølvstendig organ for studentar, utgitt av Studentmediene i Trondheim AS. Under Dusken blir delt ut gratis på lærestader i Trondheim med medlemsrett i Studentersamfundet. Under Dusken kjem ut åtte gongar i semesteret. Redaktøren vel sjølv sin redaksjon.

Under Dusken arbeider etter reglane i Vær Varsam-plakaten for god presseskikk. Dei som føler seg urettmessig ramma av omtale i avisa, vert oppfordra til å kontakte redaksjonen.

facebook.com/underdusken
 @UnderDusken

REDAKSJON

REDAKTØR UNDER DUSKEN
Synne Hammervik - Tlf: 95520352
avisredaktor@studentmediene.no

KONSTITUERT ANSVARLIG REDAKTØR
STUDENTMEDIENE I TRONDHEIM AS
Vilde Mariussen - Tlf: 90784845
ansvarligredaktor@studentmediene.no

NESTLEDER UNDER DUSKEN
Anette Sivertstøl

NYHETSREDAKTØR
Trine Selle
nyhetsredaktor@studentmediene.no

POLITISK REDAKTØR
Jørgen Benkholt
politiskredaktor@studentmediene.no

REPORTASJEREDAKTØR
Aksel Borgen
reportasjeredaktor@studentmediene.no

KULTURREDAKTØR
Maria Birkeland Olerud

kulturredaktor@studentmediene.no
SPORT- OG FORBRUKERREDAKTØR
Borghild Kristensen

MUSIKKANSVARLIG
Vilde Boberg Svinneng

FOTOREDAKTØR
Katinka Goffin
fotoredaktor@studentmediene.no

GRAFISK ANSVARLIG
Andrea Gjerde
grafisk-sjef@studentmediene.no

ILLUSTRASJONSSJEF
Iria Samuelstuen

DEBATTREDAKTØR
Ingrid Vik Bakken

IT-SJEF
Stein Otto Svorstøl

GIJENGSJEF
Maren Kronlund - Tlf: 469 68 063

DAGLIG LEDER
Kaja Felix Sønslien - Tlf: 99380530

DESKERE
Ida Jønsberg, Signe Karmhus, Stine Mari Male, Emil Flakk, Finn Brynstad, Kjersti Litleskare, Christian Danielsen

JOURNALISTER
Øystein Fandrem, Håvard Haraldsen, Ulrik Halmøy, Tore Kalleberg, Karina Solheim, Hilde Heggstad, Bård Ræstad, Mathias Kristiansen, Marit Elise Lien, Linn Evjemo, Amanda Roland, Sunniva Elise Heim, Henrik Ihlen-Rigel, Emil Øversveen, Inga Skog-vold Rygg, Kristian Eivold, Andreas Gregersen, Ingrid Julianne Ytreberg Skogholt, Fredrik Schjefstad, Kjersti Litleskare, Nora Essahli Warholm, Marius Flatås, Kaia Sørlund, Siri Overn, Martin Stubban, Kjell Robin Skyberg, Trine Selle, Martin Gundersen, Jørgen Benkholt

FOTOGRAFER
Amalie Stokkan, Hildur Agustsdottir, Hans Fredrik Sunde, Anniken Larsen, Eirik Åsheim, Silje Krager, Eivind Sandodden Kise, Katinka Goffin

ILLUSTRATØRER
Camilla Dahlstrøm, Malin Natalie Hellem, Ellinor Egeberg, Trude Telle, Iria Samuelstuen, Håvard Karlsen

GRAFISKE MEDARBEIDERE
Nyhet: Maia Elisabeth Simes, Thea Dahlborg
Reportasje: Ingvald Olaussen
Kultur: Anne Garvoll
Andrea Gjerde

KORREKTURSJEF
Finn Brynstad

KORREKTUR
Halvor Bjørntvedt, Finn Brynstad, Marianne Rothaug

FORSIDE
FOTO: Katinka Goffin
ILLUSTRASJON: Iria Samuelstuen

Krisel! Jeg vil ikke stå i kolofoenen. Neida, joda, kanskje

LEDER

La Studentersamfundet
være det beste eksempelet

Under Karrieredagene var Total nok en gang invitert av NTNU. Total blir for tiden gransket av Oljefondets etikkråd, og ifølge FN brutt folkeretten for sin aktivitet i Vest-Sahara. Likevel velger NTNU å åpne armene for miljøverstingen. Gjennom hele året har deler av FN's klimarapport blitt lagt fram, og den viser tydelige tegn på at vi må handle raskt.

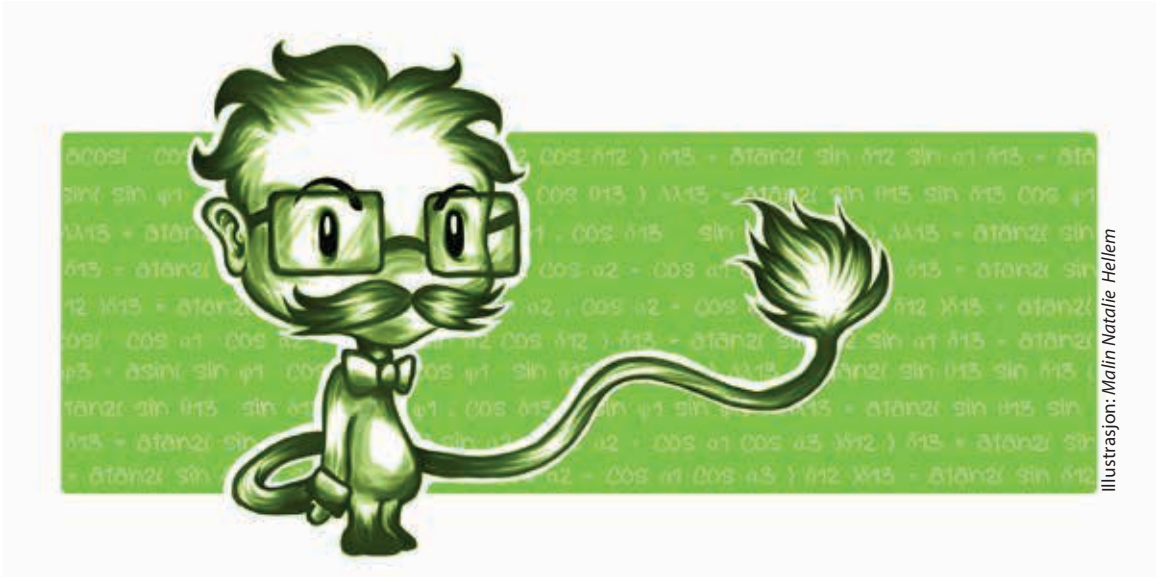
Det er enkelt å sitte her i trygge Trondheim og tenke at vi ikke gjør en stor forskjell. Alle mennesker utgjør en forskjell, og vi trenger å stå sammen for å forbedre verdens klima. Til dette trenger vi gode forbilder, og for oss studenter er det viktig at de største aktørene i byen står fram som gode eksempler. Dette gjelder NTNU og Samfundet, og til nå har ikke NTNU gjort en god jobb.

Så hva med Samfundet? Leder for Samfundet, Per-Fridtjof Larssen, gikk til valg med et brennende engasjement for politikk. Klima og miljø er politikk, men i denne utgaven av Under Dusken stiller han seg tvilende til Miljøfyrtårn. En miljøsertifisering som viser at en bedrift satser på miljøvennlige tiltak. Larssen har et ønske om et miljøvennlig Samfund, men han har ingen konkrete forslag. Han sier også at ting vil koste, være tidkrevende og luksus må velges bort, men vil man satse på miljø må man ofre noe og gå fullt inn for det.

Det handler om vår og menneskers framtid. Her har Samfundet en gyllen sjanse til å stå fram som det beste eksempelet for Trondheimstudentene, og likevel nøles det. I intervju med to medlemmer av Samfundet kommer det fram at: Studentersamfundet er symbolet på studentbyen Trondheim. De burde ha en sterkere miljøprofil. Om Samfundet hadde blitt mer miljøvennlig, hadde nok flere fulgt etter og flere Trondheimstudenter lært om alvoret ved dagens klima.

Så kjære Per-Fridtjof Larssen: Sats på klima og miljø, du har studentene bak deg. La Studentersamfundet vise at Trondheimstudentene bryr seg om verdens framtid og generasjonene som kommer etter.

ANETTE SIVERTSTØL

Illustrasjon: Malin Natalie Hellem

Norges ufortjent beste teknologiske universitet

MARTIN GUNDERSEN
Journalist

NYHETSKOMMENTAR

Undervisningen på den naturvitenskapelige Gløshaugen er for dårlig. Å fastslå noe annet er å lyve for seg selv og andre. Det kan argumenteres for at de fleste emner gjennomføres bra og holder høy undervisningskvalitet, men en skal ikke lete lenge før trollene kommer fram. De kjennetegnes med følgende utsagn: «Faget har vært sånn i mange år», «ikke gå i forelesningen, les heller boka» og «ja, faget er dårlig, men det er lett å få god karakter».

Du kan kalle meg Judas. Jeg har selv lovet at jeg skulle gjøre mitt for å endre et fag. Jeg skulle klage, rope og bråke til noen reagerte. Men da karakteren plumpet inn var alt glemt. Det var ikke det samme sinnet å spore etter sommerferien. Noen studenter bruker kvelder og forelesningstimer i møter med institutter og forelesere. De gjør en kjempeinnsats og burde få mer ros for timene de legger ned. Resten av studentmassen er mer resignerte.

Den manglende troen på undervisningen er påfallende. En kan mene at studentene ikke gjør nok for å bedre egen undervisning. Å starte i denne enden er feil og nyttesløst. Hvorfor roper studentene ikke

høyere, hvorfor er vi ikke mer engasjerte? I følge Studentenes helse- og trivselsundersøkelse 2014 er studentene i Trondheim de mest engasjerte i Norge. Vi bryr oss altså mest, men om andre ting enn vår egen undervisning. Dette kan skyldes at vi har blitt vant med den dårlige undervisningen og har sluttet å opponere. Vi studenter forteller hverandre, og blir fortalt, at undervisningen blir bedre i løpet av den femårige graden. Men hva hjelper det med strålende undervisning det fjerde året, når en har hatt tre dårlige år tidligere? Vi teknologistudenter har i stor grad akseptert at kvaliteten er lav, og at den sikkert ikke blir bedre.

En kan si at NTNU har et system for kvalitetssikring, men ikke kvalitetsheving. Det har blant mange ansatte blitt en kultur hvor undervisning ikke er like viktig som deres egen forskning. Noe som er svært forståelig ,da alle intensivene er rettet mot forskningen. De fleste forelesere er faglig flinke, men kanskje litt for trauste for oss studenter. At den faglige kvaliteten er høy, hjelper ikke når formidlingsevnen skranter. Her kommer referansesystemet inn. Det fungerer bra i de fagene der foreleser ønsker å ta tak, og problemene

ikke er store. Når det kreves strukturelle endringer blir fagene behandlet på instituttnivå, men det skjer etter semesteret er gjennomført og studentene allerede har opplevd dårlig undervisning!

På instituttnivå behandles emner med større problemer. Her har studentene få ører, og framskritt og problemer blir sjelden forklart til studentene i klartekst. Instituttene er ofte klar over at emner gjennomføres for dårlig, men hvorfor strekker de ikke ut en hånd? Ønsker instituttene bedre undervisning må de spille med åpnere kort. Det finnes allerede systemer for tilbakemeldinger, men jeg tror mange opplever at innspillene ikke ender noe sted. Hvis instituttene blir flinkere til å opplyse oss studenter om tiltakene som blir gjort, er det kanskje en sjanse for at flere studenter legger mer innsats i å forbedre egen undervisning. Institutt- og fakultetsledelsen har ansvaret for å forbedre undervisningen, ikke studenter eller forelesere. At NTNU har rykte på seg som Norges beste teknologiske universitet skyldes at det ikke finnes noen andre. Vi studenter gir dere stryk i formidling.

NYHET

Siden SIST:

Får kritikk for å be inn etikversting

Oljeselskapet Total er kastet ut av landspensjonskassen og granskes av Oljefondets etikkråd, men var velkommen på Karrieredagene ved NTNU.

– At ingen ved universitetet reagerer, sender et forkastelig signal, sier leder Sigrun Haugdal Hitland i SAIH Trondheim til Universitetsavisa. Bakgrunnen for kritikken er selskapets kontroversielle virksomhet utenfor kysten av Vest-Sahara.

– Det Total gjør i Vest-Sahara, er et brudd på folkeretten. Som et universitet burde NTNU ta ansvar og sende ut et signal ved å nekte selskapet adgang til KarriereDagene, sier leder Hitland.

KarriereDagene arrangeres av NTNU-Bindeleddet, en studentdrevet organisasjon. Svaret fra arrangøren var at man vurderte å ikke stille til intervju om saken «fordi man ikke ønsker negativ oppmerksomhet om Karrieredagene».

HiOA sto i likhet med NTNU til stryk

Kvalitetssikring: Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen (Nokut) leverte nylig en rapport som underkjente Høgskolen i Oslo og Akershus (HiOA) sitt undervisningssystem. Rapporten kom i kjølvannet av sammenslåingen av høyskolene i Oslo og i Akershus. I rapporten retter Nokut kritikk mot at et helhetlig kvalitetsikringssystem ikke ble innført for hele institusjonen i det fusjoneringen fant sted. NTNU ble i 2013 også underkjent av Nokut grunnet mangelfullt kvalitetsikringssystem, men ble etter tiltak til slutt godkjent igjen. Nå tyder mye på at NTNU står foran en egen stor fusjoneringsprosess, etter kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksens (H) varslede strukturforandringer i høyere utdanning.

ARKIVFOTO: Silje Krager

1931...

året Bodegaen ble gravd ut for hånd

Diskotekstur

UKA-15 skal revitalisere Bodegaen. Både byggeprosjektssjefen og bidragsytere vil rendyrke konseptet.

– Vi ønsker å beholde profilen til Bodegaen. Bodegaen er det eneste lokalet på Samfundet der du ikke trenger å være verken ølkjenner eller interessert i én spesiell type rockemusikk for å føle at du hører hjemme, sier byggeprosjektssjef Hans Tobias Slette i UKA-15.

Han mener det er viktig å ikke miste Samfundets festlokale for 18-åringene.

– Segmentet vi satser på er studenter under 20 år. Det er viktig at de også har et bra sted å feste på Samfundet, sier byggeprosjektssjefen.

– Vi vil bygge et sted som kan konkurrere med Downtown og lignende.

310 000...

mennesker var i helgen samlet på tidenes største klimamarkering i New York

UD FOR

75 ÅR SIDEN

Må da det være det første ønsket i dag: At det neste jubileet kan feires i ly av et av de skjønneste ordene språket eier: - i fred.

25 ÅR SIDEN

Storsalen er et deilig rom, hele Samfundet er fullt av gode rom. Det er liksom så brukt, nedslitt og nedslippt. Ingen kan gjøre krav på å eie slike rom, til det er det for mange som har satt sine spor, og skapernes intensjoner er for lengst utvisket.

10 ÅR SIDEN

TV Norge, jeg vil ha barndommen min tilbake. Jeg har finregnet på det. To timer fem ganger i uken hver eneste skoleuke i flere år er så lang tid at bare tanken på det gjør kinnene mine langt våtere enn kveldsregnet kan klare. Jeg kunne vært topprent. Jeg kunne blitt rå på paino. Jeg kunne lest meg smart. Jeg kunne gjort alt det jeg nå fortvilt prøver å presse inn i mitt overfylte liv.

Besøk vår spesialbutikk for klatring ved Gamle Bybro

- Norges garanterte beste pris på Klatrepakke
- Trondheims største utvalg
- Vi tilbyr også skred og padlekurs

Åpningstider 11-17.45 (16)

www.ute.no

NYE UTE-HALLEN

En av Norges flotteste klatrehaller med vegger på 17, 16, 13 og 11m og mer enn 130 ulike ruter. Trondheims tauklatrehall ligger naturskjønt til ved Ladehammeren.

- Klatrekurs hver uke
- Mer enn 140 ruter
- Årskort m. stud. rabatt

“ Da jeg var sju år, fikk jeg 48 kroner av pappa for å ikke grine hos tannlegen.

Nå får jeg 480 kroner i avslag!

tannklinikken) dine tenner

Kampanjetilbud til alle studenter.

Vi gir over 50 % rabatt på undersøkelsen for alle studenter. Din pris blir kr. 450,- for undersøkelse med to røntgenbilder og enkel tannrens. (ordinært kr. 930,-). Ved ytteligere oppfølging får du 10 % på alle tjenester.

Referer til dette tilbudet når du bestiller time. Vi gleder oss til å ta i mot deg!

Ansvarlig tannlege: Arnt Einar Andersen MNTF

-Fordi mennesker skal smile

Besøksadresse:
Trondheim Torg
Kongens gate 11
7013 Trondheim

Telefon: 73 99 19 99
SMS: Send "Ring" til 2007
resepsjonen@tannklinikken.net
www.tannklinikken.net

Åpningstider:
Man. - tors.: 07:00 – 19:00
Fredag: 07:00 – 16:00

ROPER VARSKO: De tillitsvalgte på psykologisk institutt ønsker en grundig debatt før man forhaster seg inn i en omlokalisering. F.v: Stian Hansen, Ida Kristin Antonsen og Einar Tryti.

Usikker framtid for psykologisk institutt

Det utredes for et nytt psykiatribygg tilknyttet St. Olavs Hospital på Øya

► PSYKISK HELSE

TEKST: Kjell Robin Skyberg Eikrem

FOTO: Eirik Åsheim

I framtiden kan Psykologisk institutt ved NTNU bli flyttet til det medisinske fakultet på Øya. De tillitsvalgte studentene ved instituttet er bekymret for at den faglige bredden forsvinner.

Kunnskapsdepartementet og Helsebygg Midt-Norge ser på muligheten for å opprette et nytt psykiatrisk og helsefaglig senter tilknyttet St. Olavs Hospital. I tillegg pågår debatten om campus Dragvoll skal flyttes mer sentralt. En eventuell flytting kan avgjøre hvordan Psykologisk institutt ved NTNU,

som tradisjonelt har vært tilknyttet Samfunns vitenskap og teknologiledelse , vil se ut i framtiden.

Savner informasjon

Tillitsvalgt for masterstudentene ved Psykologisk institutt, Stian Hansen, stiller seg ikke positivt til en sammenslåing

Jeg ser helst at vi oppretter et eget psykologisk fakultet

STIAN HANSEN
ITV Master

med Det medisinske fakultet.

– Jeg er skeptisk til å slå sammen Psykologisk institutt med DMF. Jeg ser helst at vi oppretter et eget psykologisk fakultet, så vi får ivaretatt

bredden i psykologien, som først og fremst er en atferdsvitenskap. Det har de gjort i Bergen, og det fungerer veldig bra, sier han.

Tillitsvalgt for bachelorstudentene, Ida Kristin Antonsen, ønsker at instituttets vitenskapelig ansatte engasjerer seg mer i saken.

Einar Tryti, som er tillitsvalgt for profesjonsstudentene, mener de trenger mer fakta og flere vurderinger, både fra ledelsen og fagper-

soner innen psykologi.

– Vi savner først og fremst en faglig debatt, men også informasjon. Hva er de faglige og akademiske konsekvensene av å legge Psykologisk institutt under DMF framfor SVT? Vi må vite hva som skjer, så vi kan ta stilling til prosessen basert på forutsigbarhet. Psykologi er en egen vitenskap og en egen disiplin, og da må vi ha rom til å være nettopp det, sier han.

Lite samarbeid

De tillitsvalgte kan opplyse om at det i dag er lite samarbeid mellom Psykologisk institutt og DMF når det gjelder utdanning. Det varierer fra ingenting på bachelornivå til noen fellesfag på master- og profesjonsnivå.

– Vi har mye sosialt sa-

marbeid mellom linjeforeningene, men ikke faglig. Vi har én undervisningsdel ett år som foregår på DMF, i forbindelse med hjernediseksjon. Det er alt, sier Tryti.

Han er likevel klar på at samarbeid gjerne er noe de ser mer av.

– Vi har helt sikkert mye å lære av medisinstudentene, og de har i alle fall mye å lære av oss. Er det én ting ferdigutdannede leger sier at de savner, så er det psykologikompetanse i møte med pasienter. Selv om man ikke gjør oss til ett fakultet, så går det an å tilrettelegge for bedre samarbeid, legger han til.

Behøver ikke bytte fakultet
Leder for Psykologisk institutt ved NTNU, Magne Arve

Flaten poengterer at det er mulig å flytte lokalene til instituttet uten å bli en del av det medisinske fakultet eller et eventuelt helsevitenskapelig institutt, og at han heller ikke er av den oppfatning at de samfunnsvitenskapelige delene av psykologien risik-

institutt i Tromsø ble trukket i en helsefaglig retning etter integreringen med det helsevitenskapelige fakultet der. Men nå er det opp til hver enkelt emneansvarlig, ikke meg, å bestemme innholdet i undervisningen, sier han.

Hvis en skal samle fagmiljøer er det ikke unaturlig å samle psykologer og psykiatere

MAGNE A. FLATEN
Leder, psykologisk institutt NTNU

erer å bli nedprioritert.

– Jeg pleier å si at psykologi er faget der biologien møter samfunnet. Det vil alltid være en brytning mellom de biologisk orienterte og de samfunnsorienterte innen psykologien. Jeg tror ikke at de samfunnsvitenskapelige delene av studiet vil forsvinne til fordel for en mer helsefaglig spisset psykologiutdanning, sier han.

Flaten, som tidligere var leder for psykologisk institutt i Tromsø mens det ble flyttet til et medisinsk fakultet, poengterer at en integrering i DMF vil bety at innholdet i det man forsker på vil dreie seg mer mot helse. Undervisningen vil de i større grad enn forskningen stå fritt til å bestemme over selv.

– Så vidt jeg vet var det ikke noen trend at undervisningstilbudet ved Psykologisk

Avventer beslutning om Dragvolls framtid

Flaten framhever at det er for tidlig å si hva som vil være bra for instituttet.

– De tillitsvalgte studentene har rett når de sier at den faglige delen av diskusjonen har kommet lite fram, og grunnen til det er jo at vi er så tidlig i prosessen, slik at det ikke er noen som vet noe ennå, sier han.

Han påpeker at den lange debatten om flytting av Dragvoll er en medvirkende årsak.

– Vi kommer ikke til å foreta oss så mye før man har bestemt om også Dragvoll skal flyttes, hvor det mest sannsynlig vil komme en avgjørelse i løpet av et halvt års tid. Før det er det ingen som går tungt inn i diskusjonen, siden det ikke er så mye å diskutere, sier han **UD**

STILLSTAND: Leder for Psykologisk institutt ved NTNU Magne Flaten, mener det ikke er så mye å diskutere enn så lenge. Han peker på at en avgjørelse om samlokalisering av NTNU må fattes først.

NYTT PSYKIATRIBYGG

• Det utredes for et nytt psykiatribygg tilknyttet St. Olavs Hospital på Øya.

• Det har vært tema flere ganger tidligere, men ikke blitt finansiert.

• Regjeringen vedtar finansiering av et slikt byggeprosjekt.

• Psykologisk institutt kan bli flyttet inn i et slikt nybygg på Øya, i tillegg til å bli en del av det medisinske fakultet.

• Det ble i januar fremlagt en konseptvalgrapport fra Rambøll på oppdrag fra Kunnskapsdepartementet, som ser på mulige løsninger for et mer samlet NTNU campus.

• Rapporten foreslår blant annet å samlokalisere psykologi og psykiatri.

Kilde: Rambøll; KVVU Framtidig lokalisering av campus NTNU og Liv Haugen fra Helsebygg Midt-Norge

Ikke aktuelt i Oslo

Ved Universitetet i Oslo er Psykologisk institutt underlagt det samfunnsvitenskapelige fakultet, slik som ved NTNU i dag. Instituttleder i Oslo, Kjetil Sundet, er klar på at det ikke er aktuelt for dem å flytte Psykologisk institutt under det medisinske fakultet.

– Det vil være lite hensiktsmessig å plassere instituttet under Det medisinske fakultet med tanke på bredden på psykologistudiet i Oslo, og det faktum at vi har en stor samfunnsvitenskapelig basert del.

– Det vil ikke fungere
Sundet forteller at forslag om

sammenslåing ble møtt med stor motstand ved UiO.

– Det har vært forsøkt to ganger å opprette et eget psykologisk fakultet ved UiO, men ingen slo gjennom, sist gang grunnet at ledelsen ikke ønsket flere fakulteter, så nyopprettelse var ikke et tema, sier han.

– Fagene er for ulike

Instituttleder Sundet ved UiO mener det er en artsforskjell mellom medisin og psykologi som fag.

– En samlokalisering mener jeg vil gi problemer, siden det er to helt forskjellige profesjoner. En psykiater er tross

alt en lege med en medisinnutdanning i bunn, noe som skiller seg ganske mye fra en psykolog. Det kan ha mye for seg fra et brukerperspektiv, men ikke for en god praktisk anvendelse av studiet. Det er ikke en aktuell løsning i Oslo. Instituttleder Magne Arve Flaten av Psykologisk institutt ved NTNU deler ikke hans oppfatning.

– Hvis en ser på eksempelvis psykisk helsevern, så jobber det både psykologer og psykiatere der. Hvis en skal samle fagmiljøer, vil det ikke være unaturlig å samle dem. Jeg ser ikke noe problematisk med det, sier han. **UD**

FOTO: UiO

IKKE I OSLO: I hovedstaden er det ikke aktuelt å flytte Psykologisk Institutt under Det Medisinske fakultet. Det sier instituttlederen i Oslo, Kjetil Sundet.

Ny master skal gjøre HiST mer attraktiv

I høst ble de første studentene tatt opp på HiST sitt nye masterprogram i IKT-basert samhandling. Både studenter og ansatte mener at studiet er etterspurt.

MASTERSTUDENT: Kristoffer Vordal (26) er svært fornøyd med både fagene og foreleserne på HiST sitt nye masterprogram.

STUDIEPROGRAM

TEKST: **Siri Overn**
FOTO: **Hildur Augustsdottir**

Kristoffer Vordal var egentlig bestemt på å ikke ta master etter bacheloren i it-støttet bedriftsutvikling, som han avsluttet før sommeren. Han hadde fått flere tilbud om konsulentjobber, men hørte stadig mer om det nye masterprogrammet som skulle ha oppstart til høsten.

– Jeg var i tvil, men flere av bedriftskontaktene jeg pratet med mente at denne masteren vil gjøre seg veldig godt på cv-en, sier han.

Vordal er én av femten studenter, av totalt 49 søkere, som startet på masterprogrammet i høst.

Etterspurt kunnskap

Ifølge studierådgiver og førsteamanuensis Knut Arne Strand ved Avdeling for informatikk og e-læring (Aitel) har oppstarten vært svært vellykket.

– Studiet startet med en intensiv oppstartuke. Da fikk

vi besøk av tre bedrifter, som alle fremhevet viktigheten av god utnyttelse av samhandlingsteknologi, sier han.

Det er nettopp samhandling som skiller dette masterprogrammet fra de tradisjonelle og rendyrkede it-studiene. Tverrfaglige prosjektgrupper blir en stadig større del av arbeidsmetodene hos bedrifter, samtidig som det tas i bruk mange nye IKT-løsninger som bidrar til å effektivisere samarbeid og kunnskapsoverføring. Å kjenne til mulighetene i slike systemer, og å vite hva hver enkelt bedrift trenger, er derfor svært etterspurt i næringsslivet.

– At vi allerede har blitt kontaktet av flere bedrifter som vil møte studentene og fortelle hva de kan tilby dem, taler om stor interesse for deres kunnskap, sier Strand.

Spennende og relevant

Strand trekker også fram interessen for studieprogrammet hos potensielle studenter. Flere har tatt kontakt med HiST om muligheter for deltidstudium eller nettbaserte studier. På bakgrunn av dette

sier høyskolen at det er aktuelt å legge til rette for at personer som allerede er i jobb kan kombinere dette med det nye studietilbudet.

Kristoffer Vordal er enig i at oppstarten har gått veldig bra, og har bare lovord om studieprogrammet så langt.

– Jeg angrep ikke på at jeg startet. HiST har hentet inn svært kompetente mennesker som virkelig vet hva de driver med, sier han.

Han mener emnene det undervises i både er spennende og relevante, og anbefaler andre studenter å søke til neste år.

– Spesielt hvis du føler at du trenger mer tyngde før du skal ut i arbeidslivet. Og om du ikke ser for deg at hele arbeidsdagen skal foregå foran pc-skjermen. **UD**

Explore your opportunities

Det Norske Veritas and GL have merged to form one company, DNV GL. A career with us is different. You will combine innovation, technological challenges and business with contributions to society in a way that few other companies can offer. We call that 'opportunities beyond business'.

DNV GL's global trainee programme is an excellent way to launch your career!

Learn more about your opportunities at dnvgl.com/karriere

Global Technical Trainee Programme

Application deadline:
12 October 2014

MIN LINJEFORENING - MF Placebo

Høstsemesteret er i full gang og denne gangen har vi beveget oss ned mot St. Olavs Hospital og snakket med representanter fra medisins linjeforening, MF Placebo. Ikke bare representerer navnet en behandlingseffekt, det har

også en annen betydning:

– Ordet er latin og betyr glede eller behage. Tanken er at linjeforeningen har som oppgave å gi glede til studentene på medisins, sier linjeforeningsleder Marianne Leirvik.

Alle skal kunne delta

Leirvik fremhever at de arrangerer et bredt sett med aktiviteter som alle kan delta på. Som framtidige medisiner og helsearbeidere kommer det ikke som noen overraskelse av at de også er opptatt av rusfrie arrangement.

– Vi har mange og varierte arrangement slik at det er noe å være med på for alle, og opptaksdåpen er et frivillig og rusfritt arrangement, sier Leirvik.

Hun fremhever også at det som gjør MF Placebo så inkluderende er at det ikke er medlemsavgift eller krav for å være medlem.

– Alle på medisins er medlem, sier styremedlem Louise Ekelund.

Populær låvefest

På spørsmål om hvilket arrangement som er det mor-

somste blir låvefesten som arrangeres hver høst trukket fram.

– Låvefesten er den mest populære tradisjonen blant studentene. En av grunnene til at det er så populært er at det danses mye swing på denne festen, sier Leirvik.

For å sikre oppslutning om dansingen arrangeres det også swing-kurs hvert år for førsteårsstudenten.

Ukjent swing-konge.

Det går dessuten rykter om en uoffisiell swing-konge på medisins.

– Vi har en egen trubadur som går under navnet Bjørn «Big Boy». Det er han som er den ivrigste danseren og han stiller opp år etter år.

Leirvik legger til at det er bra med folk som drar opp stemningen.

– Det er jo viktig å kunne danse swing i Trondheim, avslutter Leirvik. **UD**

Tekst: Martin Stubban

ULTRALYD: Den nye teknikken kan gi kunnskap om hull i hjerteveggen, en av våre mest vanlige hjertefeil.

Stjerneforskning i startfasen

Vi gjør stadig framskritt i forståelsen av kroppen vår. Nye avbildningsteknikker fra NTNU kan gi viktig informasjon og kunnskap om hjertet og alvorlige hjertesykdommer.

HJERTE

TEKST: Kaia Sørland
FOTO: Hans Fredrik Sunde

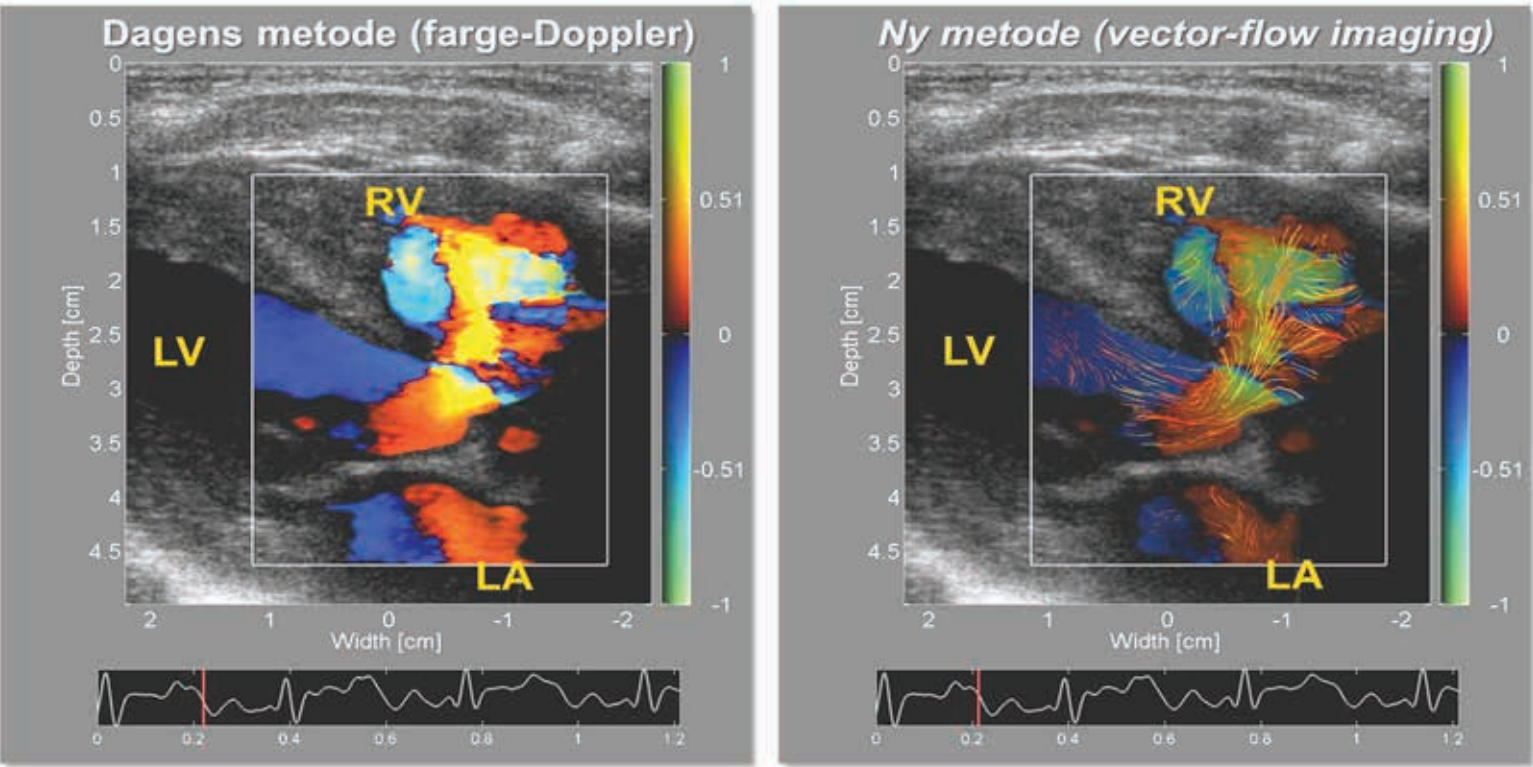
At et foster kan undersøkes ved hjelp av ultralyd er kjent for de fleste. Fra utsiden av morens mage kan man, etter et gitt antall uker, se hode, hender og føtter - og blodets strømninger gjennom hjertet. Fra hjertekamrene blir blod som er fattig på oksygen sendt til lungene, mens oksygenrikt blod pumpes til resten av kroppen. Dette er et transportsystem alle kroppens organer og celler avhenger av, og feil i hjertet kan derfor få store konsekvenser. Teknikker for å registrere

dette har eksistert siden 80-tallet, men ved Institutt for sirkulasjon og bildediagnostikk ved NTNU skjer det nå en utvikling. Ny bildeframstilling kartlegger hjertets blodstrømmer på måter man ikke har sett før, og kan gi kunnskap som tidligere har vært utilgjengelig. For hvor fort kan man sette en diagnose? Hvordan utvikler en hjertefeil seg fra fosterstadiet? Og hvor tidlig kan man oppdage hjertesvikt hos et voksent menneske? Begeistrende teknologi Det er et større team på nærmere 40 ingeniører og leger som sammen utvikler og studerer nye metoder for å foreta avbildninger ved hjelp av ultralyd. Blodstrøm gjen-

nom hjertet er et av områdene det fokuseres på. –Blodstrømsmønsteret er en viktig del av samspillet rundt hjerteutviklingen, og kan trolig gi bedre innsikt i eventuelle sykdomsforløp, sier førsteamanuensis Lasse Løvstakken, ved Institutt for sirkulasjon og bildediagnostikk ved NTNU. Tidligere måtte man oppdage slike mønstre på bakgrunn av farger i avbildningene, noe som krever god bakgrunnskunnskap om den menneskelige anatomen. Det er spesielt strømninger på tvers av bildene som vil være vanskelig å tolke ved hjelp av de gamle metodene. – Nå kan vi visualisere blodet på bedre måter, vise hvor det går og hvor fort det

går. Det er mer intuitivt, og man får et mer umiddelbart inntrykk av hvordan ting ser ut, sier Løvstakken. Aldri sett lignende Fra kontoret sitt på St. Olavs Hospital kan han vise fram et eksempel på visualisering av et pumpende barnehjerte. Blodet skal strømme gjennom bildet, men et hull i skilleveggen mellom hjertekamrene ødelegger delvis for denne bevegelsen, og kroppen må arbeide mer enn nødvendig. Man kan praktisk talt følge partiklens bane gjennom hullet og ut i virvelstrømmer i feil kammer. Dette er ved hjelp av et såkalt vektorfelt, et sett med piler eller linjestykker som følger blodets strømninger. Det er

så tydelig at til og med utenforstående kan få en idé om hva som foregår. Ved hjelp av metodene som brukes klinisk i dag kan man derimot ikke se stort annet enn en endring i fargen på bildet, og virvelstrømmene har man egentlig ikke hatt muligheten til å studere før nå. – Det artige er at de nye bildene vekker utrolig stor entusiasme i kliniske miljø. De har aldri sett lignende, forteller Løvstakken. Stort potensial En forstudie med snart førti nyfødte skal gi forskerteamet en pekepinn på hva teknikken kan brukes til. Den vil være med på å klarlegge hva man ikke har kunnet se før,

NY METODE: Vektorfeltet lagt over bildet til høyre gir en mer nøyaktig visualisering, og gjør det mulig å studere detaljer i blodstrømmene.

STJERNEFORSKER: – Spesielt når det kommer til fostre og barn har de portable, håndholdte ultralydapparaterne en klar fordel.

og i hvilken retning forskningen burde tas videre. – Vi er på mange måter helt i startfasen, og må gjøre større pasientundersøkelser for å kartlegge faktisk nytte, sier Løvstakken. Det som er sikkert er at de nye teknikkene kan belyse nye områder. – Spesielt innen nyfødte og medfødt hjertefeil er det mye som er ukjent. Å kunne følge blodstrømmene fra foster til nyfødt kan gi kunnskap vi ikke har fra før. Det synes jeg er spennende, sier Løvstakken. Men det er ikke bare for små hjerter at utviklingen kan være gunstig. Plassering og timing av virvelstrømmer kan gi mengder av informasjon. Ved hjelp av å observere disse kan man lære mye om hjertekamrenes funksjon. Det kan også være mulig å observere om musklene i hjertet har blitt stivere, eller kanskje til og med fange opp begynnende tegn på hjertesvikt. Alt ved hjelp av ny anvendelse av teknologi fra flere tiår tilbake. Stjerneforsker Hjelp til forskningen sin har han fått fra Stjerneprogrammet. Det er et pilotprosjekt fra NTNU, og er du selv en internasjonalt anerkjent for-

sker under 40 år, og ønsker å stikke deg litt fram, kan det kanskje være noe for deg også. I tillegg til Lasse Løvstakken er 16 unge og lovende forskertalenter med stor faglig spredning plukket ut. Målet, fra NTNU sin side, er å dyrke fram flere eliteforskere, og å sette dem i stand til å kapre forskjellige verdensmesterskap og markere seg internasjonalt. Som de 16 andre stjernene visste han lite om programmet før han ble invitert, da det var et nytt og ukjent initiativ fra NTNU.

– Mange av oss søkte hos

ULTRALYD

- Ultralyd er lyd med høyere frekvens enn hva menneskelige ører kan oppfatte.
- Ved ultralyddiagnostikk sendes lydbølger inn i kroppen, og reflekteres tilbake fra forskjellige strukturer på ulike måter. Dette ekkoet blir så tolket, for eksempel i bildeform.
- Tradisjonelt sett er kvaliteten på undersøkelsene sterkt avhengig av hvem som innhenter dataene.
- Alternativer til ultralydundersøkelser kan være MR, men disse maskinene er store og ikke minst avhengige av at en pasient ligger helt i ro.

Kilde: førsteamanuensis Lasse Løvstakken, ved Institutt for sirkulasjon og bildediagnostikk ved NTNU.

► NOTISER

Tybring-Gjedde
langet ut mot
Storsalen**Studentersamfundet:**

Stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde (Frp) vekket engasjement blant de oppmøtte på forrige Samfundsmøte. Møtet handlet om norsk våpeneksport, der Tybring-Gjedde var en av to foredragsholdere. Den erfarne politikeren med tung bakgrunn fra utenrikspolitiske- og militære spørsmål, fikk lite gjennomslag for sitt utsagn om at norsk våpeneksport er viktig for opprettholdelsen av velferdsstaten. Stortingspolitikeren rettet derimot kritikk mot både salen og sin motdebattant, Khrono-redaktør Tove Lie. Hun er aktuell med ny bok om norsk våpeneksport, og Tybring-Gjedde mente at meningsyterne hadde skremmende lite innsikt i saken. *Samfundsmøte kan sees i sin helhet på dusken.no.*

FOTO: foto.samfundet.no

Vinneren av Studentenes
Fredspris offentliggjøres

Tradisjonsrikt: Komiteen for Studentenes Fredspris offentliggjør i samarbeid med Den internasjonale studentfestivalen i Trondheim (ISFiT) vinneren av Studentenes Fredspris 2015 den 1. oktober. Arrangementet finner sted på Studentersamfundet, og er åpent for alle over 18 år. Utdelingen av Studentenes Fredspris er en tradisjon som strekker seg helt tilbake til 1999.

Fredsprisen blir utdelt på vegne av alle norske studenter, og deles ut til noen som har utmerket seg i sitt arbeid for fred, menneskerettheter og demokrati.

FOTO: foto.samfundet.no

Nytt NTNU-campus
bygges kanskje med
treverk

Byggeteknikk: Nye NTNU kan i framtiden være bygget av treverk, om byplan-sjef i Trondheim Kommune Hilde Bøkestad får viljen sin. Dette melder Teknisk Ukeblad (TU).

— Vi er inne i en spennende tid med stor byutvikling, og planer om et nytt universitetscampus. Det gir oss en gylden mulighet til å se på mulighetene for bruken av tre i større bygninger og i byrom, sa Bøkestad til TU.

Foruten miljøfordelene, peker Bøkestad på at erfaringene vil gi ny kunnskap om trebygg. Dette kan gjøre NTNU til en foregangsinstusjon på bruken av miljøvennlig byggeteknologi. Temaet skal drøftes videre på det kommende treverksforumet «Forum Holsbau Nordic» 24-26. september her i Trondheim.

Tekst: Jørgen Benkholt

Studere på Svalbard?

Universitetssenteret på Svalbard tilbyr studier i
biologi, geologi, geofysikk og teknologi

Søknadsfrist: 15. oktober

www.unis.no

The University Centre in Svalbard

BY
scenen

PROGRAM HØST 2014

25.09 - FORSKER GRAND PRIX 2014

26.09 - RESEARCHERS NIGHT 2014: FOREVER YOUNG

27.09 - VIOLET ROAD

01.10 - THE SAVAGE ROSE

03.10 - ANNA ER ANNA - FORFRA SOM BAKFRA

04.10 - OSLO ESS + BLOMST

10.10 - SKAMBANKT

11.10 - IAN HUNTER & THE RANT BAND

14.10 - LIVE AT BYSCENEN: NILS INGAR AADNE

16.10 - ANE BRUN

18.10 - ALEXA ALEXANDER ILLUSIONS

19.10 - INGEBJØRG BRATLAND

25.10 - HEIMDAL MANNSKOR

26.10 - LUFTFORSVARETS MUSIKKORPS:
BARNESANGER & KORPSKLANGER

01.11 - TRANSFORM: MORY KANTE

02.11 - RÅKKENRÅLL FISKEBÅLL: BARNEDISKO

05.11 - LUFTFORSVARETS MUSIKKORPS: FESTKONSERT

06.11 - SILYA & THE SAILORS

07.11 - EMILIE NICOLAS

12.11 - DAG SØRÅS: KOGNITIV DISSONANS

14.11 - THE BLACK DAHLIA MURDER + SUPPORT

15.11 - TRØNDERSK CD & PLATEMESSE

16.11 - BILLUCA ENSEMBLE

20.11 - MAYHEM

22.11 - POSTGIROBYGGET

02.12 - ÅSGEIR TRAUSTI

04.12 - FIRST AID KIT

06.12 - LUFTFORSVARETS MUSIKKORPS: JULEKONSERT

07.12 - RÅKKENRÅLL FISKEBÅLL: MANDARINSAFT

12.12 - STAGE DOLLS & RETURN

13.12 - MOTORPSYCHO

17.12 - LIVE AT BYSCENEN: STIAN BLIPP

19.12 - BIGBANG

20.12 - CONOR PATRICK & THE SHOOTING
TSAR ORCHESTRAbyscenen.no
www.billettportalen.no

En psykedelisk åpenbaring: Vil legalisere LSD

Tekst: Marius Flatås **Illustrasjon:** Malin Natalie Hellem

Forskerne Teri Krebs og Pål-Ørjan Johansen ved Institutt for nevromedisin ved NTNU har fått omtale verden over for sin forskning på LSD i medisinsk behandling. Duoene mener psykedeliske stoffer bør legaliseres.

» *Hvilket potensial har LSD og psykedeliske stoffer som gjør det så interessant?*
Mennesker som har tatt LSD rapporterer om dypt meningsfulle og åndelige opplevelser. Man ser seg selv og naturen på en ny måte. Perspektivet på en selv og sin eksistens blir større. Mange har sagt at opplevelsen er noe av det største de har opplevd, og kan sammenlignes med øyeblikket rett etter sine barns fødsel. Dette gjør stoffet naturligvis interessant i psykologisk behandling.

» *Hvordan virker psykedeliske stoffer?*
Vi vet ennå ikke helt hvorfor LSD virker på den måten. LSD interagerer med en spesifikk serotonin-reseptortype i hjernen. Dette stimulerer til nye forbindelser og mønstre, og åpner opp bevisstheten for nye perspektiver og handlingsmuligheter. Vi vet også at det har slående effekt på forestillingsevne, persepsjon og minner.

» *Forskning dere har publisert viser at alkoholisme kan kureres av en dose LSD. Hvordan er dette mulig?*
Avhengighetsatferd er knyttet til regulering av følelser. Vi bruker røyk, alkohol, sukker til å fjerne smerte og til å trøste oss. Mange av pasientene i analysen sa at de hadde fått en ny forståelse for sitt alkoholproblem, og motivasjon for å løse det. Det ble også meldt om større selvaksept og åpenhet, så vel som sterkere tro på egen evne til å møte framtidige problemer. LSD-pasientene, sammenlignet med en kontrollgruppe, opplevde mer kontroll, færre tilbakefall og større grad av totalavhold. Deres pårørende meldte om det samme.

» *Hva vet dere om risikoen knyttet til psykedeliske stoffer?*
Psykedelika er annerledes enn andre rusmidler som alkohol, heroin og tobakk. Ekspertene på feltet er enige om at disse stoffene ikke forårsaker avhengighet, og ikke har skadelig innvirkning på hjernen. Bruk av psykedelika blir i gjentatte ekspertvurderinger ansett for å ha en lav risiko både for individet og samfunnet. Men alt kan ha negativ effekt, for eksempel viser statistikk at 1 av 1000 som spiller fotball får en hjerneskada.

» *Man hører historier om personer som har fått varige psykoser og såkalte «bad trips». Er dette relevante problemstillinger knyttet til stoffet?*
Mens effekten pågår kan man oppleve forbigående forvirring og emosjonell ustabilitet. Det å være redd er ikke nødvendigvis farlig. Men impulsive handlinger som fører til skade på seg selv eller andre, forekommer ekstremt sjeldent. Når en skal vurdere sikkerheten ved bruk av psykedelika er det viktig å ha et objektivt syn på alle funn og unngå å bli påvirket av enkelte historier om enten skadelig effekt eller positiv effekt.

» *Dere argumenterer for bruk av LSD i psykologisk behandling. Er det ikke problematisk å gi dette til mennesker i psykisk ubalanse?*
Forskning viser ingen forskjell mellom psykiatriske subgrupper og normalbefolkningen. Med unntakt av angstbehandling og fobier har behandling av psykiske lidelser stagnert. Vi ser at svært mange ikke blir kurert. I lys av dette kan LSD være et potent nytt verktøy i behandling. De medisinen som blir gitt i dag er også risikofylte.

» *Burde ikke slike stoffer, som tross alt har en risiko, være under myndighetenes kontroll?*
Det finnes ingen medisinske argumenter for å gjøre LSD ulovlig. Ettersom psykedeliske stoffer fortsatt brukes i relativt stort omfang kan det konkluderes med at dette har minimale negative effekter på folkehelsen. I USA har over 30 millioner mennesker prøvd slike stoffer. Det er altså veldig vanskelig å rettferdiggjøre at LSD er ulovlig basert på et vitenskapelig- og folkehelseperspektiv.

» *De mystiske og åndelige erfaringene du forteller om minner veldig om det man kan oppleve under meditasjon. Er det noen forbindelse?*
Begge deler handler om en utforskning av bevisstheten, personlig utvikling og større selvbevissthet. Man ser seg selv utenfra på en måte. Hovedmotivasjonen for folk som tar LSD er personlig utvikling, og det tror jeg også gjelder for mange som mediterer. Negative opplevelser ved bruk av LSD sammenlignes ofte med opplevelser noen får under intensiv meditasjon.

» *Historisk sett har kulturer verden over benyttet seg av psykedeliske stoffer for å oppnå spirituelle opplevelser. Hvorfor er det ikke slik i Vesten?*
En viktig motivasjon for bruk av fleinsopp er at den fremkaller religiøse, eller spirituelle opplevelser. Dette er et menneskerettighetsspørsmål og anerkjent av FN. Mennesker har brukt psykedeliske substanser i minst 5700 år; fra før unnfangelsen av alle våre store, organiserte religioner. Moderne anti-psykedeliske lover begynte først å dukke opp for 100 år siden i USA. Religiøse grupperinger mente peyote hadde en «snikende ondskap» som førte til at brukerne «forlot kirken og endte opp som peyotetilbedere». I 1950-årene forsvarte vitenskapsfolk peyotebruken og kjempet fram lovunntak for utvalgte grupper, etter mange år med forfølgelse. Likevel har både lover og kulturell motstand mot psykodeliske stoffer vedvart.

» *Hvorfor ble det forbudt i Norge?*
Norge følger FNs konvensjon om psykotropiske substanser av 1971. Forbud mot psykedeliske stoffer kom fra en era som verdsatte tilpasning til samfunnsnormen over individets utfoldelse. I samme periode ble homofile klassifisert som mentalt syke og/eller kriminelle avvikere, og salg av prevensjonsmidler til ugifte kvinner var forbudt for å hindre «misbruk».

» *Du har uttalt deg svært kritisk til dagens ruspolitikk i Norge. Du mener den dreper. Forklar?*
Nesten all tilgjengelig forskning fastslår at ruspolitikken ikke virker, og at den dreper mange. Ifølge anerkjente *The Economist* som har støttet regulering siden 1993, får internasjonale kriminelle rundt halvparten av inntektene sine fra narkotika. De bruker de finansielle musklene til å ekspandere til menneskehandel, prostitusjon og annen kriminalitet. Terror og krig finansieres med de samme pengene. Voksne mennesker som velger å ruse seg på annet enn alkohol, risikerer å få ødelagt liv og karrierer. Besittelse og bruk straffes med lange, ofte brutale og svært kostbare fengselsstraffer. Vi ville sannsynligvis fått mer igjen om vi hadde satt fyr på pengene.

» *Hvilken ruspolitikk ser du for deg?*
Ved å regulere og skattelegge rusmidler, kan vi sørge for tryggere rammer rundt voksne menneskers frivillige rusvalg. Vi kan forme en ny ruspolitikk, ikke basert på ønsketenkning, men på vitenskapelige vurderinger av kostnader og nytte, liv og død. I motsetning til hva mange norske politikere liker å tro, er så å si alle rusmidler mindre farlige enn alkohol. Dersom nordmenn byttet ut noen fylleturer med for eksempel MDMA eller psykedelika, så vil det være positivt for folkehelsen.

RADIKAL FESTIVAL: Den Venstreorienterte avisa *L'Humanite* har siden 1930-tallet stått for å samle 600 000 venstre-radikale til festival i Nord-Paris.

Unge franskmenn drømmer igjen om revolusjon

President Francois Hollande skal kutte 50 milliarder euro for å rette opp økonomien. Venstresiden er samlet i Paris for å finne andre løsninger. Fransk ungdom er lei av tomme løfter fra politikere, og søker radikale løsninger både til høyre og venstre.

▶ FRANKRIKE

TEKST OG FOTO: Nora Essahli Warholm

Nesten hvert år siden 1930 har den venstreorienterte avisa *L'Humanité* samlet ytre venstre til fest i Nord-Paris. Over 600 000 venstre-radikale kommer fra hele landet til debatter, konserter, og familieaktiviteter.

Front de Gauche (Venstre-alliansen) er en valgallianse mellom Kommunistpartiet, Venstrepartiet, og Det forente venstrepartiet. De stilte felles liste ved valgene i 2009 og 2012, men fikk mye lavere oppslutning enn forventet. President Hollande og Sosial-

istpartiet er Venstrealliansens store fiende, selv om de har en felles historie. På Fête de l'humanité er de på hjemmebane, og har slagord som «Morgendagen tilhører oss», og «Krisen er deres, men løsningen er vår».

Upopulær president

Francois Hollande er den minst populære presidenten siden den femte republikken ble opprettet i 1958, og har en oppslutning på kun 20 prosent. Frankrike er hardt rammet av krisen i eurosonen, og den økonomiske situasjonen har ført til sterk misnøye i befolkningen. Regjeringen får nå motbør både fra venstre og høyre.

– Folk stemte på Hollande

fordi de ville ha et alternativ til Sarkozys høyrepolitikk, men nå gjør han akkurat det samme.

Dette sier generalsekretær Quentin Le Matt, i Kommunistpartiets ungdomsorganisasjon Mouvement Jeunes Communistes i Nord-Frankrike. Han er en av mange franske venstre-radikale som har mistet all tiltro til den sosialistiske regjeringen.

Kontroversiell kuttpolitikk

Den franske regjeringen har et mål om å spare 50 milliarder euro gjennom å kutte offentlige tjenester. På denne måten skal regjeringen kunne gi skattelette til franske bedrifter, og skape økono-

misk vekst. For en måned siden dannet Hollande en ny regjering, uten den radikale finansministeren Arnaud Montebourg. Montebourg tilhører venstrefløyen i Sosialistpartiet, og har ytret motstand mot kuttpolitikken. Han stod i klar motsetning til statsminister Manuel Valls, som har bakgrunn fra finansverden og karakteriseres som «business-vennlig». Montebourg ble erstattet med partifellen Emmanuel Macron.

– Frankrike har det ikke bra. Vi må beskrive situasjonen som den er. Landet har hatt en sykdom i flere år, og den kalles arbeidsledighet. Vi har ikke noe annet valg enn å reformere økonomien.

Dette sier Macron til Radio France, som svar til Mon-

tebourgs offentlige kritikk av regjeringen der han beskylder Valls for å bøye seg for krav fra Berlin og Brussel. Regjeringen mener tiltakene er helt nødvendige for å rette opp økonomien, mens kritikere fra venstre hold mener at Sarkozy og nå Hollande bryter ned de velferdsordningene som Charles De Gaulle og andre bygde opp etter 2. verdenskrig.

– Kuttpolitikken er en måte å overføre penger fra folket til de aller rikeste. Vi må ta regninga, mens de rike bare blir enda rikere. I andre kvartal i år tjente franske finansfolk 42 milliarder euro. Det dekker nesten hele budsjettet, sier Quentin Le Matt.

FRANKRIKE UNDER HOLLANDE

- Sosialistpartiets leder Francois Hollande har sittet som president siden 2012.
- Arbeidsledigheten i Frankrike er på 10%, og 25% blant unge.
- I mars kunngjorde regjeringen at de skal finansiere skattelette til franske bedrifter gjennom å kutte 50 milliarder i offentlige tjenester.
- Front De Gauche er en venstrepolitisk sammenslutning som er i opposisjon til regjeringens politikk.

– Frankrike trenger en revolusjon

På festivalen er det mye snakk om eurokrisen, Front National, arbeidsledighet blant unge, og den stadig økende fattigdommen. Ungdommene på Fête de L'Humanité er enige om løsningen. Frankrike trenger en revolusjon. Venstrealliansen kjører derimot ikke en revolusjonær linje, og har presentert et alternativ til regjeringens kuttpolitikk.

– Vi vil nasjonalisere bankene og de store elkraftselskapene. Da går overskuddet til fellesskapet, og vi får et mer sosialistisk Frankrike. Dette er Front De Gauche sin tilnærming, mens Mouvement Jeunes Communistes holder fast ved at vi på sikt trenger en revolusjon, sier Le Matt.

Han påpeker at det er forskjeller mellom politikken hans og linja til moderpartiet, Det franske kommunistpartiet.

Høyrepopulistene på frammarsj

Tradisjonelt sett har venstresiden stått sterkt i Frankrike, med pariserkommunen og store radikale tenkere som Jean-Paul Satre og Jean Jaurés. Sistnevnte er også grunnleggeren av avisen *L'Humanité*, og årets festival markerer at det er hundre år siden han ble myrdet.

Som i mange andre europeiske land er venstresiden på defensiven, og det er sentrum-høyre som dominerer. Selv om det er god stemning på festivalen, som nok er årets

Hovedskillelinjen går på spørsmålet om revolusjon. Le Matt har troen på at han og de andre unge skal klare å gjøre paritet mer radikalt, mens lederen Pierre Laurent fokuserer på parlamentarisk arbeid. Han er en kjent skikkelse i fransk politikk, og er tidligere redaktør for *L'Humanité*.

VIL REVOLUSJONERE: Quentin Le Matt er generalsekretær for Kommunistpartiets ungdomsorganisasjon i Nord-Frankrike.

høydepunkt for tusenvis av gamle og unge raddiser, føler nok mange at de ikke har så mye å feire. Det er ikke Venstrealliansen som har stukket av med Hollandes velgere, men det innvandringsfiendtlige høyrepartiet Front National. Front National har tradisjonelt sett vært størst i Sør-Frankrike og blant eldre, men gjorde sitt beste valg hittil ved lokal- og EU-valget i år.

– Politikerene har liten troverdighet blant vanlige folk. Noen av dem betaler ikke skatt, og det er mye korrupsjon. Mange unge er

frustrerte på grunn av arbeidsledighet, og har mistet tillit til politikere. Front National presenterer seg som et alternativ til det etablerte, og spiller på fremmedfrykt for å få velgere, sier Victor Blanc.

Blanc er student ved La Sorbonne i Paris. Han har nettopp gitt ut sin andre diktsamling, som blant annet handler om politikk.

– Jeg tror studenter stort sett befinner seg på venstresiden. Front National har mange unge velgere i Marseille i sør, og enkelte steder i nord, men det er annerledes i hovedstaden, fortsetter han.

I studentbyen Lille i nord, fikk Front National 25 prosent av stemmene, mye takket være unge velgere. Høyrepopulistene får stadig bedre fotfeste over hele landet, og venstresiden har ikke noen klar strategi for å snu denne trenden. Forsetter denne utviklingen, ser det ut som at Front Nationals leder Marine Le Pen kan bli Frankrikes første kvinnelige president.

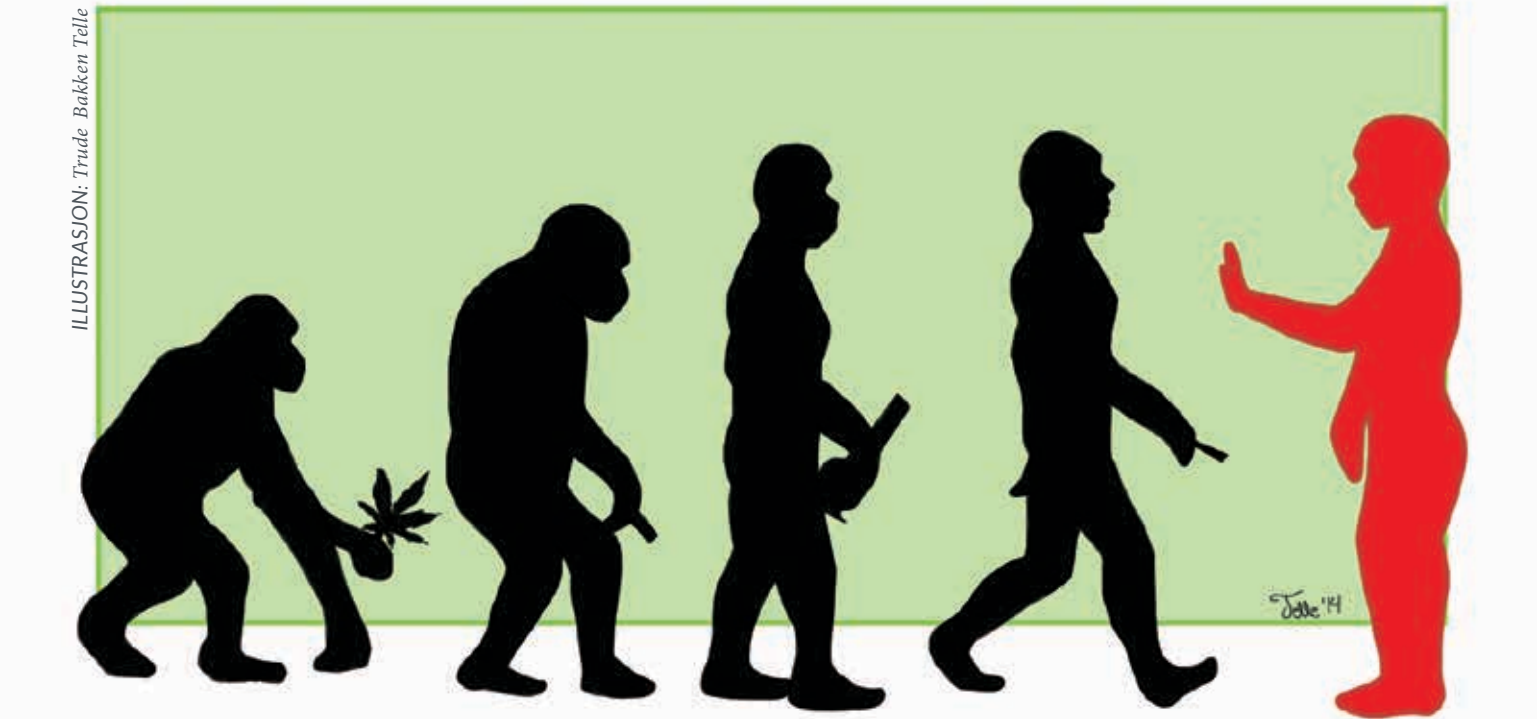
UD

DEBATT

Under Dusken tar gjerne imot leserbrev. For å gi rom for alle, begrenses lengden på et innlegg til 3000 tegn inkludert mellomrom. Korte kommentarer og replikker begrenses til 1800 tegn.Vi forbeholder oss retten til å redigere og forkorte innlegg. Vi gjør oppmerksom på at innlegg også vil være tilgjengelige på UDs hjemmesider.

Bidrag kan sendes til debattredaktør Ingrid Vik Bakken på: debatt@studentmediene.no

Hvorfor alle deltakere i den offentlige cannabisdebatten tar feil

I den norske debatten om legalisering av cannabis er det en sjeldent sterk polarisering mellom partene. Dessverre har ingen av de rettet fokus mot det viktigste aspektet i enhver debatt om ruspolitikk.

LEGALISERINGSDEBATTEN

Thor Mikkell Nordahl, Student

Etter at Uruguay, Colorado og Washington legaliserte cannabis tidligere i år, har debatten om verdens ruspolitikk blitt intensivert. Det er nesten blitt mote å si at krigen mot narkotika er en flopp. Selv Barack Obama mener at marijuana ikke er mer farlig enn alkohol i disse dager. Dette er en debatt jeg i utgangspunktet tok i mot med åpne armer, og var blant annet veldig begeistret for at studentersamfundet tok det opp på dagsordenen nå i vår. Men et halvt år senere er jeg meget skuffet over hele debatten og blir mest irritert når folk nevner det.

Debatten består nemlig av to parter som ikke har noen interesse av å forstå hverandre, og som begge tar feil. På den ene siden har man liberale unge voksne som, rettmessig, peker på enormt bruk av offentlige midler uten noen målbar effekt på antall voksne med

rusproblemer. I tillegg er argumentet om antall alkoholrelaterte skader og dødsfall noe man ikke kan komme unna. Disse menneskene har også ofte en marijuana-plante som profilbilde på disqus, røyker fem ganger i uka og nekter systematisk for at cannabis har noen negative effekter på ens mentale helse. Det er til og med en kur for kreft. For et fantastisk rusmiddel!

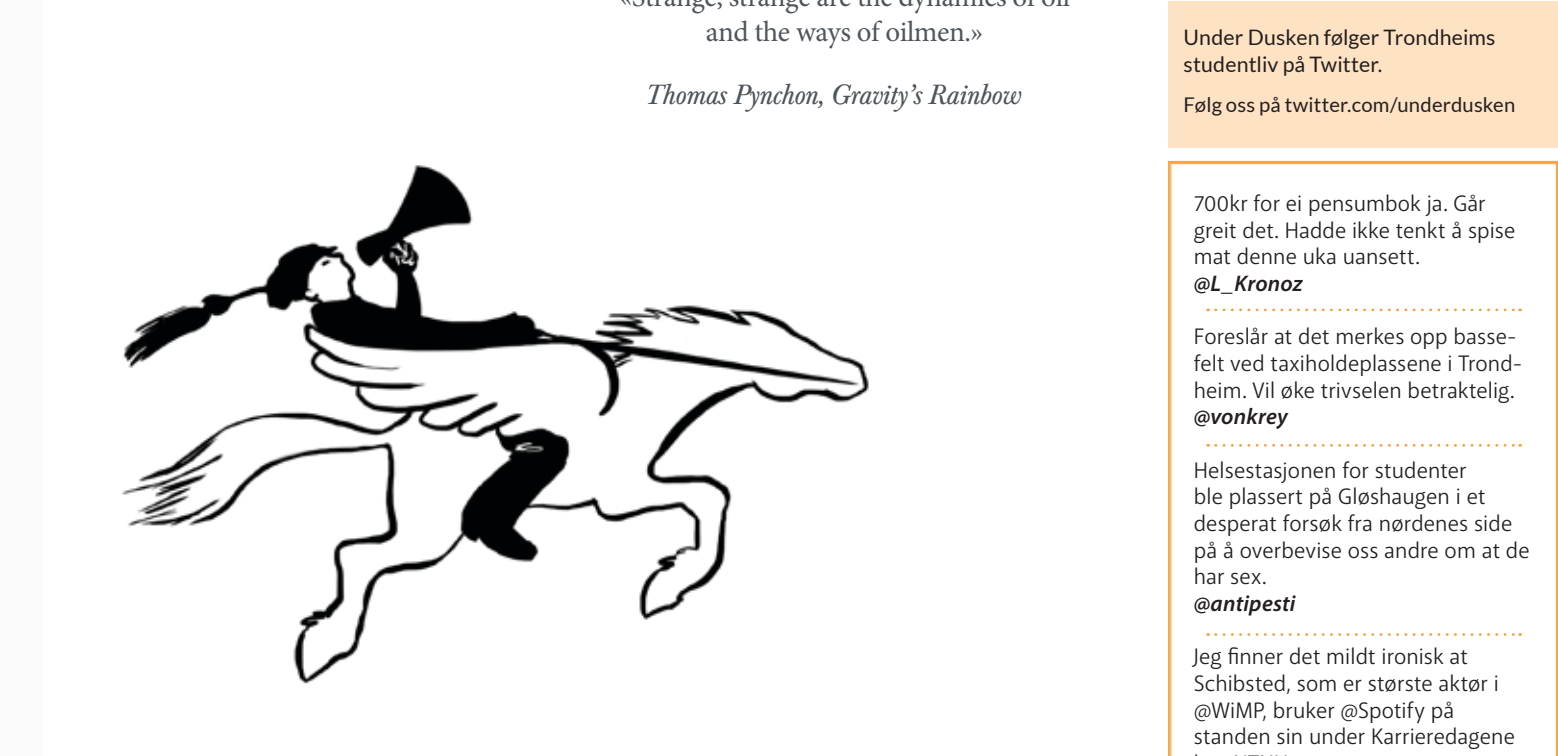
På den andre siden har du mennesker som enten har røyket alt for mye, eller aldri gjort det. Noen av de har et søskenbarn som fikk schizofreni etter å ha «tatt hasj». Andre var permanent ruset på cannabis i fem år, fikk angstlidelser, og fatter ikke hvordan andre mennesker kan være for legalisering av et så grusomt rusmiddel.

Hvor har det blitt av den gyldne middelvei? Å ruse seg er ikke noe man skal ta lett på, ei heller burde det være forbudt. Den store tragedien her er at cannabisdebatten reflekterer nordmenns holdning til rus generelt: alt eller ingenting. Enten skal man bli sykt dritings, eller så skal man ikke drikke i det hele tatt. Enten er cannabis helt

ufarlig, eller så er det ekstremt farlig. Mest sannsynlig er det ingen av delene hvis man gjør det med måte.

Folk får kjønnssykdommer, uønskede graviditeter og tar abort. En enorm tragedie. Vi ligger med hverandre likevel, fordi vi har lært i seksualundervisning at det er greit å ha sex, men det må gjøres med visse forbehold. Hvorfor er helse-norge så gode på å lære ungdom å ha sex på en ansvarlig måte, men så dårlige på å lære de å ruse seg på en ansvarlig måte? Sannheten er at de lever i fornektelse. De tror, på samme måte som de en gang trodde om sex, at ungdom og unge voksne kanskje ikke gjør det om de maser nok.

Dette er fakta: Mennesker ruser seg. Mennesker har ruset seg siden tidenes morgen. Skal vi lære barna våre å gjøre det på en ansvarlig måte, eller skal vi splitte oss opp i to grupper, alt eller ingenting, som aldri blir enige?

NTNU for en bedre verden?

OLJE

Sigrun Haugdal Hitland
Leder SAIH-Trondheim

Hvor mange land i verden vil ta skade av å finne naturressurser? Vest-Sahara har store mengder fisk, fosfor og kanskje olje. Dessverre har disse naturrikdommene vært en byrde snarere enn noe annet. I flere tiår har Marokko misbrukt sin makt ved å inngå avtaler med store selskaper om å utnytte ressursene i Vest-Sahara – territoriet de brutalt okkuperer. Selskapet som er tyngst inne av dem alle er Total, som sist uke var å finne på NTNUs Karrieredag. Er dette noe vi vil universitet vårt skal stå for?

Vest-Sahara har vært okkupert av Marokko i nesten 40 år. I 1991, etter en 16 år lang krig, ble det forhandlet fram en våpenhvile mellom de to partene. Forutsetningen var at det skulle bli holdt en folkeavstemning for det saharawiske folket om uavhengighet. Denne folkeavstemningen venter man fremdeles på, 23 år senere.

Total sitter med kanskje den viktigste brikken i hele okkupasjonen. Total har den største oljelisensen i territoriet, i et område som svært sannsynlig har olje. Hvis Total finner oljen de leter etter, kan løpet være kjørt for det saharawiske folkets legitime rett til selvbestemmelse.

Total E&P sin kommunikasjonssjef Leif Harald Halvorsen har tidligere uttalt til Under Dusken at «aktivitetene ikke strider med folkeretten og de regler som gjelder.»

«Strange, strange are the dynamics of oil and the ways of oilmen.»

Thomas Pynchon, Gravity's Rainbow

Det er fullt mulig Total er dyktige på oljeindustri. Men de virker ikke å være særlig stødige på folkerett. Ingen stater anerkjenner Marokkos grunnløse krav på Vest-Sahara. FN har uttalt at «enhver videre leting etter og produksjon av olje i Vest-Sahara vil være i strid med folkeretten». Total har ingen rett til å inngå en slik avtale med Marokko for Vest-Saharas ressurser. Og selv om det hadde vært lov, ville det uansett åpenbart vært galt.

Under karrieredagen var Total E&P likevel å se på stand i Messehallen. I år som i fjor førte dette til reaksjoner. Prorektor Johan Hustad sier til Universitetsavisa at de følger statens etiske retningslinjer. Problemet er at slike retningslinjer ikke eksisterer. At bedriftsforhold settes høyere enn etikk på utdanningsinstitusjon som NTNU er bekymringsverdigg. Universiteter har en viktig samfunnsrolle, noe de burde være bevisste på. Man bør kunne forvente at et universitet er i fronten av debatter om hvilken retning man vil at et samfunn skal gå – ikke motsatt.

Som studenter blir vi oppfordret til å bruke vår kunnskap kritisk, nytenkende, og konstruktivt. Forventer vi ikke minst like mye av vårt lærested? Hva var mottoet igjen? Kunnskap for en bedre verden?

STUDENTKVITTER

Under Dusken følger Trondheims studentliv på Twitter.

Følg oss på twitter.com/underdusken

700kr for ei pensumbok ja. Går greit det. Hadde ikke tenkt å spise mat denne uka uansett.

@L_Kronoz

Foreslår at det merkes opp bassfelt ved taxiholdplassene i Trondheim. Vil øke trivselen betraktelig.

@vonkrey

Helsestasjonen for studenter ble plassert på Gløshaugen i et desperat forsøk fra nordenes side på å overbevise oss andre om at de har sex.

@antipesti

Jeg finner det mildt ironisk at Schibsted, som er største aktør i @WiMP, bruker @Spotify på standen sin under Karrieredagene hos NTNU.

@trondhumor

Overhørte en fjortis på bussen som uttalte Haakon VII gate som Haakon "VJILL" gate. Går ikke kidsa på skole lengre? #trondheim

@emalmas

Hvem har ikke gjort noe dumt etter å ha drukket? Det hadde vært noe helt annet hvis Northug hadde kjørt i fylla mens han var edru.

@Kfullu

Forskjellen på proletær og bourgeois er hvor i navnet ditt du har bindestreken

@fuchsiagroaning

de konsentrerte og tankefulle minuttene før kl 18 lørdag der man vurderer om man skal bli drita eller bare ta en rolig kveld.

@pjordrbirk

å ta på brukt bokser etter man har dusjet føles ut som å endelig komme hjem til sitt kjære gutterom, men finne ut at det har vært innbrudd

@vafelhektor

Sun is shining and we are far from 0 degrees but some locals have started wearing caps. Winter is near in Trondheim.

@FloAlex

Vi som ikke ble invitert

Nok en immatrikulering og fadderuke er gjennomført uten at de politiske partienes studentorganisasjoner var invitert. Vi var til og med erklært uønsket.

Illustrasjon: Håvard Karlsen

UNGDOMSPOLITIKK

Thilde Marie Børsum
Leder i AUF Studentlag

Vi i AUF Sudentlag i Trondheim, i likhet med de andre politiske studentorganisasjonene, opplevde i år igjen at vi ikke fikk være på plass da byens nye studenter inntok sine campus. Dette er noe som begrenser vår mulighet til å nå ut til nye studenter og informere om våre virksomheter. I tillegg opplever vi året gjennom at vi nektes å være synlig tilstede ved en rekke campus, med begrunnelser som; «[...] beklager, denne søknaden kan jeg ikke godkjenne da politiske partier kun får komme hit å stå på stand når det er valg [...]». Vi har ikke kun aktivitet når det er valg. Som en studentorganisasjon, mener vi at dette er en urimelig begrensning av vår organisasjonsfrihet, vårt politiske arbeid og noe som ikke bidrar til et mer åpent og demokratisk samfunn.

For studentpolitikkerne uten partipolitisk tilhørighet som kun jobber for å bedre studentenes hverdag, gjelder det andre spilleregler. De er på plass fra dag én og heies frem av universitets- og høyskoleadministrasjonene. Studentpolitikk er vel og bra, men vi trenger også politisk aktive studenter som evner å heve blikket og se det større bildet. Vi trenger engasjerte, reflekterte og politisk aktive studenter som kan diskutere og komme med løsninger på de store spørsmålene i vår samtid og framtid. Vi mener at økt deltakelse i den politiske debatten er en nødvendig forutsetning for de som skal ta Norge videre. Nøkkelen til dette er økt bevisstgjøring og kunnskap om viktige politiske saker allerede før de er i arbeidslivet. Dette er noe de partipolitiske studentorganisasjonene bidrar til året rundt, ved å arrangere alt fra faglige temamøter til politiske verksted. Dessuten

bidrar et politisk engasjement til innsikt i organisasjonlivet og politiske prosesser. Derfor stiller vi oss uforstående til at universitetet og høyskolen er med på å hindre politiske studentorganisasjoner å drive politisk arbeid og bidra til aktivitet på campus.

Som en arena som skal utdanne mange av fremtidens ledere, bør utdanningsinstitusjonene være et sted for et mangfoldig politisk arbeid. De bør være pådriverer for demokrati og politisk debatt, ikke bare når det dreier seg om studentpolitikk. At man lager regler for å hindre dette må i beste fall være et resultat av et misforstått ønske om såkalt «nøytralitet». I så fall, hva slags holdninger til demokratiet i sin alminnelighet fremmer en slik «nøytralitet»?

SPORT

NTNUI roing markerte seg i verdenstoppen

11.-14. september var det student-VM i roing i Gravelines, Frankrike. NTNUI stilte med fire kvinner og åtte menn for Norge. Vi tok en prat med tre av dem.

▶ NTNUI ROING	
TEKST:	Haakon Sveen og Borghild Kristensen
FOTO:	Sven Ole M Nicolaysen

For å delta i student-VM er kravet at du er student. Norges roforbund tar ut deltakere som representerer Norge, og danner et studentlandslag. Jentene ble tatt ut to uker før VM.

— Det gikk overraskende bra for jentene sin del, i forhold til forventningene, sier utøver Ingrid Bye Løken. Roerne deltok også i student-EM i juli i år. Guttene tok sølv, som var første gang en NTNUI-åtter tok medalje i et internasjonalt mesterskap.

Høyt nivå

De fleste utøverne fra Norge kom fra NTNUI, deriblant hele jentefireren og gutteåtterten.

— Folk lurte på hvorfor vi gikk i grønne jakker og spurte om vi var fra Sør-Afrika, sier Løken og ler.

Jentene syns det er vanskelig å sette ord på hvor stort det egentlig er med student-VM i roing. Flere av de som er med i student-VM er også profesjonelle.

— Mange av de andre landene har

en stor tropp med et stort støtteapparat, mot oss fra NTNU som ikke har trener. Vi bestilte flybillettene til Frankrike selv, sier Elise Tveita.

Likevel er roing en sport alle kan lære seg raskt.

— Det passer for de som vil satse, og de som bare vil trene med romaskin av og til, sier Oda Nilseng Danielsen.

Vanskelig å kombinere

Jentene mener det er vanskelig å kombinere idretten med studiene, og det lønner seg ikke å drive med roing på heltid.

— En økt tar tre-fire timer, og i opkjøringen til VM hadde vi åtte-ni økter i uka, sier Løken.

Slik er det derimot ikke hele året. I sommer var det student-EM, så VM i Frankrike og i helgen var det NM.

— Etter NM er det ikke så mye roing på vannet fordi rosesongen i Norge er så kort, sier Løken.

Gjennom året har roerne tre fell-treninger i uka, som foregår inne på blant annet romaskiner. Forskjellen på en romaskin og ekte roing er stor, forteller jentelaget.

— Som nybegynner føler man at romaskinen gikk greit, men så kommer man på vannet og tar i en åre, og da har man null kontroll, sier Løken.

Jentene er enige i at man får sjokk av hvor stor forskjell det er, selv om det er de samme bevegelsene i kroppen. En kan ha raske tider på romaskin, uten å klare å flytte en båt på vannet.

Ett tak om gangen

Når jentene ror, tenker de kun på teknikk.

— Du kan ikke tenke på noe annet enn det neste taket. Det er ikke det samme som når man jogger, og kan la tankene vandre, sier Tveita.

Det har i følge jentene alt å si om en på laget ikke er tilstede.

— Hvis du er i en firer og én trekker ned tre centimeter lavere, blir balansen ødelagt, sier Tveita.

Ingen av de tre drev med roing før de begynte på NTNU.

— Det var litt tilfeldig, men roing hadde en stand på idrettskavalkaden, og da fikk jeg lyst til å prøve, sier Løken.

Danielsen så återbåten på Nidelven, og syntes det så elegant ut.

Læringskurven har vært bratt, men jentene påpeker at guttene på laget har vært gode bidragsyttere, både når det gjelder kunnskap og trening. Jentene oppfordrer alle interesserte til å delta på nybegynnerkurs, som avholdes i uke 39. **UD**

Har spilt på damelaget syver i åtte måneder
Navn: Marte Mello Wibe
Alder: 24 år
Studerer: Bioingeniør
Funfact: Balljente for Asker, som vant serien det året

STUDENT-VM I ROING

- 11.—14. september i Gravelines, Frankrike
- 350 deltagere fra 35 land. åtte ulike konkurranseklasser.
- Fysisk tilstedeværelse har hittil uteblitt.
- NTNUI deltok med et jentelag (4 stk, W4-) og et guttelag (8 stk, M8+).
- Både jente- og guttelaget tok tredje plass i sin kategori. Sammenlagt tiden ble hhv. 7.29.73 og 6.14.80

SPORTSKALENDER

NTNUI holder generalforsamling 30. september, klokken 17.15, i S5 på Gløshaugen.

Går på du HiST? Liker du innebandy og er mann? Møt opp på torsdagstreningene klokken 17.30 i Trondheim Spektrum.

Dragvolligaen trenger flere dommere til kampene sine. Ta kontakt med ledelsen i ligaen eller et av lagene. Du får penger, trening og glede av det.

NTNUIs damelag i ellever fotball spiller bortekamp mot Orkanger 25. september, og tar i mot Orkla til hjemmekamp 5. oktober.

Er du medlem i NTNUI? Benytt deg av mosjonstilbudet! Muligheter til alt fra joggetur til badminton, hele uka. Sjekk det ut på ntnui.no.

Når ordene **Stokker** seg

Stamming vanskeliggjør evnen til å uttrykke seg. Hos noen påvirker det både skolegang og det sosiale liv.

TEKST: Fredrik Schjefstad og Kjersti Lilleskare
FOTO: Anniken Larsen
ILLUSTRASJON: Iria Isa Samuelstuen

BEDRE SOM STUDENT: Jon-Øivind Finbråten (23) har stammet hele livet. Han mener mange stammere kan få en ny start gjennom studentlivet.

— Stammen kan absolutt løses ved spesielle hendelser, ofte av traumatisk karakter, sier hun.

Stamming oppstår hos alle type mennesker på tvers av samfunnslag, språk og nasjonaliteter, men gutter er mer disponerte for stamming enn jenter. Det er nesten like mange jenter som gutter som begynner å stamme, men det er som oftest guttene som fortsetter.

— Vi opererer ofte med forholdstallet 1:4 mellom gutter og jenter, det vil si at for hver kvinne som stammer, så finner vi tilsvarende fire menn, sier hun.

ENSOM UNGDOMSTID. I barndom og ungdomstiden var Hovin ofte alene. Han forteller at han hadde

få venner før videregående, og at han fortsatt jobber med det sosiale.

— Jeg var sammen med en liten gjeng på videregående, men syntes det var veldig vanskelig. Jeg hadde ikke hatt særlig med venner før, så jeg visste ikke hvordan jeg skulle forholde meg til dem. Hva skal man si og ikke si? Det er noe jeg fortsatt jobber med.

Ungdomstiden ble ikke stort bedre av at skolen framsto som lite hjelpsom med Hovins stammeproblem.

— På ungdomskolen fikk jeg fritak fra høytlesning ett skoleår. Det eneste jeg fikk på videregående skole var ekstra tid på eksamen, men det hjelper ikke å få

Læreren stiller klassen et spørsmål. Du kan svaret, men kjenner at blokkeringen kommer. Angsten griper tak i deg som en jernklo. Svaret har vanskelige lyder. Læreren peker på deg. Frykten blir uutholdelig. Nå har du valget. Stotre deg gjennom det rette svaret og bli latterliggjort igjen, eller kjenne på ydmykelsen og si: «jeg vet ikke».

Oscar Aaslund Hovin (20) stammer, og ble ertet og mobbet gjennom grunnskolen og videregående.

— For eksempel disc jockey-bevegelsen, sier Hovin, og viser scratche-bevegelsen med ene hånda og andre hånda til øret.

— Litt sånn hakk i plata, om du forstår.

VIL, MEN KAN IKKE. Hovin er fra Støren, vara-representant for Høyre i kommunestyret i Midtre Gauldal og kontaktperson og coach for stammebehandlingsprogrammet McGuire. Han har stammet hele livet. Hans første minne knyttet til stamming var fra en elev- og foreldresamtale tidlig på barneskolen. Da læreren sa at det gikk bra med stammingen hans, skjønte han ikke hva hun snakket om.

Utfordringene for Hovin ble likevel størst på videregående. Der hadde han to rådgivere som begge anbefalte ham å skaffe seg et yrke der han slapp å møte andre mennesker.

— Å hele tiden bli tillagt slike begrensninger når man drømmer og vil så utrolig mye, gjør at man mister mye selvtillit og ikke opplever den mestringfølelsen som man bør få på skolen, sier han.

FLEST MENN. Seniorrådgiver og logoped Hilda Sønsterud ved den statlige spesialpedagogiske tjenesten i Oslo definerer stamming som «en talemotorisk vanske som innebærer ufrivillig stopp i talen». Hun er likevel rask med å tilføye at det kan være vanskelig å finne én enkelt definisjon på stamming.

— Stammen kan i mange sammenhenger utgjøre mer enn bare de fysiske og hørbare symptomene. For mange vil derfor en slik definisjon virke altfor begrensende, sier hun.

Hun refererer til professor David Shapiro, som sier at stamming er «...whatever people who stutter feel their own stuttering to be».

— Som logopeder er det dette innenfra-perspektivet vi forsøker å ta utgangspunkt i når vi følger opp personer som stammer, sier hun.

Det kan ofte være vanskelig å vite nøyaktig hvor stamming kommer fra. Sønsterud trekker fram både arv og miljø som mulige påvirkningsfaktorer.

— Hele to av tre som stammer, har personer i familien som stammer fra før, sier hun.

Men selv om det antas at stamming i utgangspunktet har et nevrologisk opphav, kan den ifølge Sønsterud i noen tilfeller trigges av miljømessige faktorer.

STAMMET HELE LIVET: Før han deltok på behandlingskurs hadde Oscar Aaslund Hovin (20) store problemer både faglig og sosialt på grunn av stammingen. I dag står han på talerstolen i kommunestyret i Midtre Gauldal.

Det blir jo veldig vanskelig når man i et kommunestyre har en begrenset taletid, og bruker ett og et halvt minutt på å si «kjære ordfører»

OSCAR AASLUND HOVIN

Stammer

STAMMING

• Stamming er en talemotorisk vanske som kjennetegnes av ufrivillig stopp i talen.

• Rundt 40 000 mennesker i Norge stammer.

• Det er omtrent fire ganger så mange menn enn kvinner som stammer.

• En logoped er en person som er spesialtrent i å arbeide med mennesker som har talevansker.

• De fleste som stammer begynner å stamme i to til femårsalderen.

• Svært få begynner å stamme som voksne.

få en teknikk som gir meg kontroll over egen stamming, sier han.

Hovin hadde så godt resultat av behandlingen at han i dag er sertifisert coach og kontaktperson for programmet.

— Jeg vil aldri bli kurert fra stammingen, men nå har jeg en verktøykasse med teknikker som fungerer for meg.

På stammekurset måtte alle deltagerne spille inn en «førstedagsvideo». Poenget var at deltagerne skulle kunne gå tilbake til videoen og se progresjonen sin. Videoen viser at Aaslund Hovin stammer veldig på ordene i en setning der han skal si hva han jobber med. Hele setningen tar et halvt minutt å fullføre.

— Dette var meg på en veldig god dag, sier Hovin med et glimt i øyet.

— Idet jeg gikk derfra følte jeg det gikk bra, at jeg nesten ikke stammet. Da jeg så det i etterkant tenkte jeg «oh my God».

IKKE TENKE, BARE SNAKKE. Finbråten nevner også flere teknikker som stammere bruker for å mestre samtalehverdagen. Å roe ned taletempoet, overartikulere og snakke på utpust istedenfor innpust kan være med på å gjøre snakkingen lettere.

— Noen ord er vanskeligere enn andre: Jeg hater å si ord på b, br, bl, t og tr. Ord som starter med vokaler, derimot, er helt fantastiske, de kan jeg bare si rett ut.

Selv om han selv stammer mest på konsonanter, kjenner han flere som i stedet har problemer med vokaler. Hans egen stamming kan også variere etter dagsformen.

— Det avhenger fra p-person til p-person, stammer han.

— Faen altså, jeg hater også P, forresten.

Han har en egen liste med ord som han vet han kommer til å stamme på, men han prøver likevel å

PÅ VEIEN MELLOM VALGENE: Thorvald Stoltenberg studerer menneskene som går forbi ham i gangene på campus. —Hvor tror du de skal? sier han, mest til seg selv.

THORVALD STOLTENBERG

- Født 8. juli 1931 i Oslo.
- Utdannet jurist fra 1957.
- Politiker i Arbeiderpartiet i en årrekke.
- Har sittet som utenriksminister og forsvarsminister i flere regjeringer, FNs høykommissær for flykninger, og fredsmekler på Balkan.
- Ektemann til Karin Stoltenberg fram til hennes død i 2012.
- Far til Camilla, Jens og Nini Stoltenberg.

Det klare septemberlyset strekker seg inn gjennom det enorme glasstaket på Dragvoll, forlenger dagen, og nekter å slippe studentene hjem riktig enda. I et av auditoriene rydder unge og ivrige, i midten av 20-årene, etter en eldre og roligere mann på 83.

Inne på kaféen har Thorvald Stoltenberg bedt om grapefruktjuice. Han sitter innerst på en av sofabenkene og ser seg rundt, inn i kaféen og ut av vinduene, som skiller oss fra den opplyste gangen der studentene vandrer mellom forelesninger.

Lederen av AUFs studentlag i Trondheim kommer til bordet med appelsinjuice og limonade.

– Jeg smaker litt av den lime-drikken, sier Thorvald, og skjenker litt i et pappkrus, studerer den blasse rosa syntetiske vesken, og tar en slurk.

– Uff, nei! Appelsinjuice takk!

Den kontante avvisningen fra den gamle diplomaten bringer fram latter fra de rundt bordet. Thorvald virker tilfreds med responsen.

– Jeg vet jo hva jeg vil, sier han i det skrukorken slipper taket og åpner verden for appelsinjuicen.

Lys september

Når livet går mot slutten, håper Thorvald Stoltenberg at vi alle kan rope «bravo! » og være enige om at «dette var en lur måte tilbringe tiden på».

TEKST: Ingrid Julianne Ytreberg Skogholt FOTO: Eirik Åsheim

REFLEKSJON. Foredraget han holdt er nettopp ferdig. Korte historier og lengre digresjoner fra Thorvalds liv møtte en vegg av studenter som applauderte over notatbøkene sine.

«Det handler om mennesker» hadde Thorvald sagt, det var tross alt tittelen på foredraget. Om etterpåklokskapen og hans egen mavefølelse etter et langt liv. 83-åringer fra Oslo vest sier mave, ikke mage.

– Det er ikke forskning dette her, det er kun refleksjoner, sa han til studentene i salen, som nikket tilbake.

– Jeg fikk en gang en telefon fra Krogstad sykehus i Oslo. Det var den gamle alkoholikeren fra min gamle bygård i Oslo som var døende. Jeg hadde pratet mye med han som liten, og nå satt jeg der på sykesengen hans. Den gamle alkoholiserte hvalfangeren kikket opp på meg med sine strålende blå øyne og sa «Thorvald, det har vært et vidunderlig liv» og så trakk han dynen tett over seg og våknet ikke igjen. Det gjorde et uutslettelig inntrykk på meg. For meg framsto det livet jeg kjente til som noe aldeles forferdelig.

Thorvald tar en liten pause i foredraget, mens han kikker ned på notatene. Bak podiet åpner han munnen og former lyden før den kommer.

– Jeg lurar på, sier Thorvald, før han stopper opp og prøver å se ut som han lurar.

– Vi vil jo gjerne overbevise oss selv og våre nærmeste omgivelser om at de valg vi tar har vært viktige, og at de har vært riktige. Kanskje vi mennesker har behov for å forklare, i alle fall mot slutten av vårt liv, at de var ikke så dumme, de valgene vi tok. Altså, vi må i alle fall overbevise oss selv om at livet har vært godt. Litt som det er under trampeklapp på slutten av en teaterforestilling. Da kan vi alle rope «bravo! » og være enige om at «dette var en lur måte tilbringe tiden på».

IKKE BARE SORG. Thorvald Stoltenberg har vært både utenriksminister og forsvarsminister, sittet som FNs høykommissær for flykninger og vært fredsmekler på Balkan. Han er initiativtaker til Barentssamarbeidet og far til den påtroppende NATO-sjefen. I sommer mistet han datteren, Nini Stoltenberg.

Tilbake i kafeen vil Thorvald gjerne fortelle at han fikk et komplement på at han var kjekkere i virkeligheten enn på tv. Raskt lander han på en konklusjon han virker til å ha landet på mange ganger før.

– Jeg har alltid vært flink til å ta til meg ros. Jeg liker det, og tror på det, sier han.

Venstre arm hviler på ryggsekken han har plassert oppe i sofabenken. En enkel pc-ryggsekk uten pc. Kvikt sperrer han opp øynene og avbryter en alvorlig tanke som ofte ser ut til å finne han nå for tiden, og skyter inn:

– Nini var ikke like flink til å ta i mot ros. Når jeg skrøt av henne, pleide hun å vifte det bort litt sånn «nei, det sier du bare for å gjøre meg glad» etterligner Thorvald, og vifter høyrehånden over bordet.

Han flirer lett av sin egen gjengivelse av datteren mens han lener seg tilbake i sofaen. Han blir sittende slik en kort stund mens øynene søker etter noe fast i koppen som nå bare er halvfull av juice.

– Hun er død nå. Det virker som veldig harde ord, men de er jo sann. Jeg liker klartekst. Det er ikke nødvendig å skjule sannheten. Trist er det uansett.

Han er sikker i sine ord.

– Jeg er pappa, vet du, sier han, og blir med ett klar og oppglød i stemmen.

– Pappa til tre, og like stolt av dem alle. Camilla, Jens og Nini. Trygge, rolige, sterke Nini.

Han glemmer ikke å snakke om noen. Det handler om mennesker.

Altså, vi må i alle fall overbevise oss selv om at livet har vært godt

THORVALD STOLTENBERG

OPTIMISTEN. – Verden er full av mennesker, sier Thorvald, og samler hendene foran seg på bordet, men den mangler en orden.

– Orden?

– Ja, en verdensorden.

– Hva sier da mavefølelsen om den utviklingen du ser i Europa nå?

– Jeg er spent, og følger med som alle andre.

Gjennom min karriere har jeg lært at ting tar tid, og det kreves tålmodighet for å endre holdninger.

Han venter litt, før han fortsetter.

– Da er det fint når vi kan finne fram til kompromiss. Når man kan redder liv fra krig, da er ikke kompromiss noe dårlig løsning. Jeg er jo optimist, men jeg sier som Václav Havel, jeg er håpefull. Håpet er nesten like viktig som livet, sier Thorvald.

UTEN Å SI FOR MYE. For det handler alltid om mennesker.

– Kan du huske å ha glemt mennesker?

– Nei, vi kan ha mindre lyst til å være raus med andre enkelte ganger, men man glemmer ikke mennesker.

– Ikke i NATO heller?

– Å nei. Det er jo en forsvarsallianse! De skal jo beskytte mennesker, så der glemmer i alle fall ikke mennesker.

Han smiler ertende over bordet på kafeen uten å vente på neste spørsmål.

– Jeg har fått beskjed om å ikke snakke om det Jens kan komme til å snakke om. Journalister kan finne på å lage saker av slikt, vet du.

– Du har vært aktuell for det samme engasjementet som Jens går inn i nå.

– Ja, svarer Thorvald. Og trekker på a-en til den ikke kan trekkes lenger.

– Er du stolt?

– Veldig. Veldig stolt far.

– Og misunnelig?

– Å nei! Jeg er for gammel. En av mine styrker er at jeg kjenner min kapasitet. Å være misunnelog har jeg ikke krefter til.

THORVALD TIKKER OG GÅR. – Hva er klokken nå, spør Thorvald og kikker ned på sin egen klokke fra 1945.

– Jeg har mest lyst til å rekke det flyet som er bestilt.

Thorvald tar på seg ryggsekken, vender om og spaserer ut i den fremdeles lyse gangen.

– Jeg tar med meg den, sier han, og griper etter juicepakken.

Det var visst litt appelsinjuice igjen. **UD**

Overfalt av oppveksten

Det var ingen som fortalte meg at det var feil. Uten at jeg har skjønt det selv, har jeg hatt en grusomt traumatisk oppvekst.

TEKST: Andreas Gregersen ILLUSTRASJON: Camilla Dahlstrøm

TV, FILM, MUSIKK og teater var viktige elementer i oppveksten min. Og man skulle tro at disse har vært med på å forme meg til et moralsk godt menneske. Beklageligvis er det ikke slik. Den kulturelle kapitalen jeg opparbeidet meg i barnehagen, har kun utgjort fundamentet for mine verste egenskaper som voksen.

EN AV SANGENE jeg likte godt som liten, handler om en trollmor som legger barna sine. Sangen tegner et bilde av trollmoren som prakteksemplet på en omsorgsperson. Allikevel presenterer den en trollmor som er ansvarlig for elleve barn, og velger å misbruke ansvaret ved å binde dem fast i hverandres kroppsslemmer. På toppen av det hele synger hun suggererende sanger, med tekster som begrenser seg til et eget fattig vokabular, kun bestående av de to ordene «aj» og «boff». Sangen handler jo egentlig om overgrep. Så om jeg noen sinne kommer til å bli en språkfattig barnemis-handler, er det ikke noe jeg har valgt selv. Det er det barnesangene som har gjort.

MEN BARNESANGENE ER ikke de eneste skyldige. NRK har også gjort sitt for å besudle mitt rene barnesinn med dårlig moral. De har lært meg at den er greit å sette to allerede skuespillere og noen pelsdyr til å stå ansvarlige for all togtrafikk mellom Lørenskog og Milano. Her har de i årevis glorifisert reelle skrekk-eksempler

på hvor beklagelig innafor det er å slurve med norsk samferdselsvirksomhet, ja, med hvilken som helst norsk virksomhet generelt. Sysselsetting er vel og bra, men når de ansatte er mer opptatt av å spise vafler enn å gjøre jobben sin, burde NRK i hvert fall spart dem for medieeksponeringen. Tv-serien om den verna bedriften Sesam Stasjon har med dette tråkket veien for vår tids unnasluntrere. En vei jeg nå trasker bekymringsløst oppover, hånd i hånd med samtlige ansatte i NSB. Vi har selvfølgelig aldri valgt å bli ansvarsløse unnasluntrere. Det er det NRK som har gjort.

JEGERNÅ student ved Humanistisk fakultet, NTNU avdeling Dragvoll. Og som den unnasluntreren jeg er, unnasluntrer jeg pensum ved sitte i kantina og dykke dypere inn i barndommen. Jeg leser Alf Prøysens «Bakvendtland», og blir nesten redd. Som endelig punktum for denne reisen i ignorerte traumer fra egen oppvekst, går det opp for meg at Prøysen har profetert selve livet som Dragvollstudent i teksten om Bakvendtland. Ja, for alt jeg vet er det Prøysen som egenhendig har funnet opp hele fakultetet:

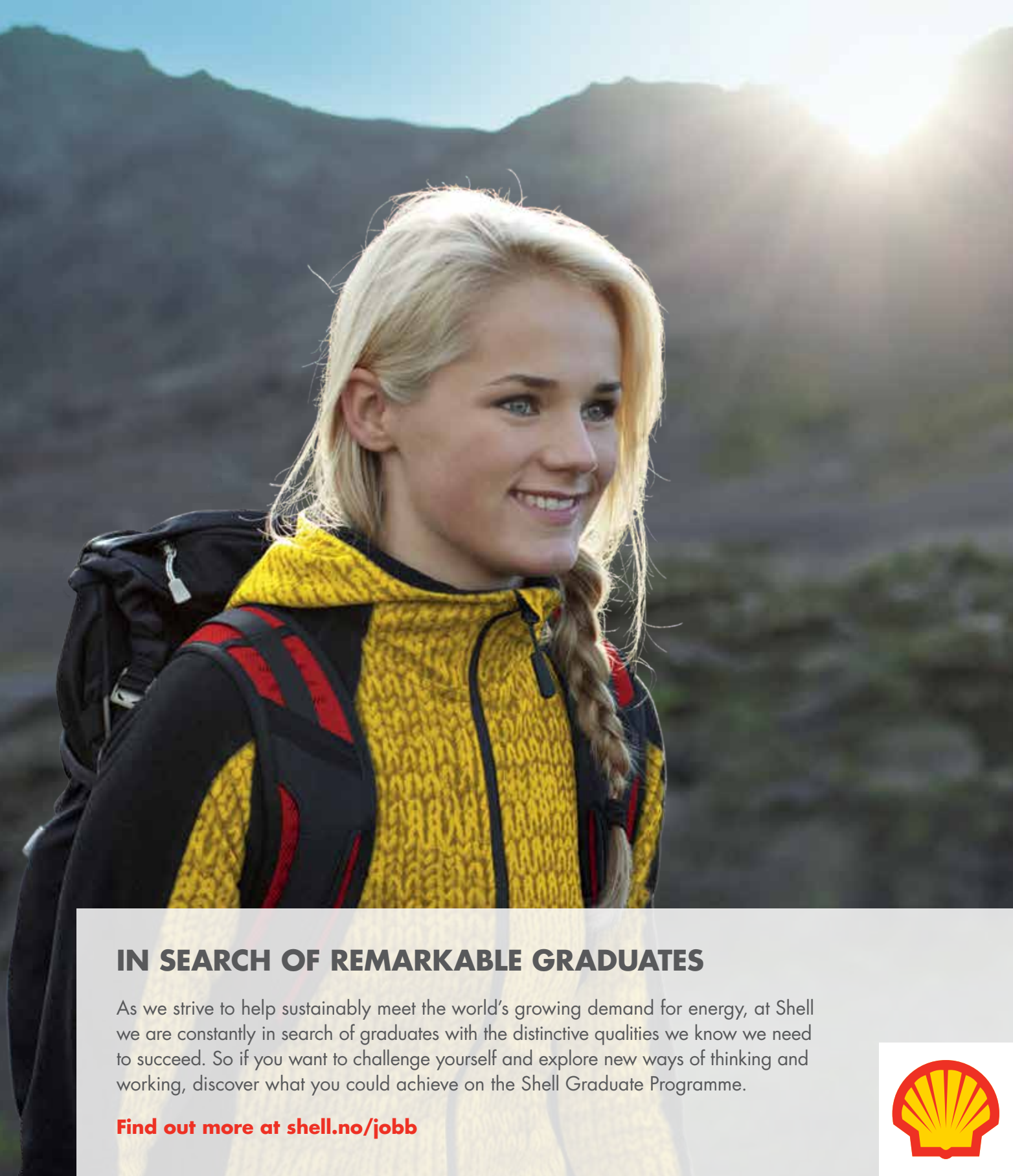
I FØRSTE TIMEN pleier de å syngte littegrann da tar de siste verset av en sang de ikke kan

og er det en som kan den skjønner lærern fryktelig og setter'n i en skammekrok til timen er forbi...

DETTE VERSET OMHANDLER åpenbart de humanistiske fagenes mangel på fasit, og at dette fenomenet indoktrineres gjennom forelesninger om kulturtrykk ingen verken har sett eller hørt før. Dette er skremmende åpenbart. Jeg leser videre, og nå er jeg på refrenget. Jeg orker ikke å lese mer, for dette er skummelt. Dragvoll er jo Bakvendtland. Der alt går an. I hvert fall i teorien. Og kanskje mest essensielt: vi er like tøysete og rare alle mann. Og jeg har selvfølgelig aldri valgt studieretning selv. Det er det Alf Prøysen som har gjort.

IN SEARCH OF EXPLORERS

IN SEARCH OF REMARKABLE GRADUATES

As we strive to help sustainably meet the world's growing demand for energy, at Shell we are constantly in search of graduates with the distinctive qualities we know we need to succeed. So if you want to challenge yourself and explore new ways of thinking and working, discover what you could achieve on the Shell Graduate Programme.

Find out more at shell.no/jobb

HØYTFLYVENDE OG HARDTSLÅENDE: Mari Norum jobber som flyvertinne, og er den eneste av jentene som har vunnet en merkekamp i MMA.

GÅR HARDT FOR SEG: Både i MMA Trondheims lokaler og på NTNUIs trening i Dødens dal er tempoet høyt og kroppskontakten betydelig. Det sosiale blir bedre når intim-grensene er passert, mener jentene.

Slåssing for kosens del

Hva får helt vanlige jenter til å denge løs på hverandre flere ganger i uka? Vennskapet, selvfølgelig.

TEKST: Kristian Gisvold FOTO: Hildur Agustsdottir

— Om ti sekunder begynner vi. De som ikke har funnet seg en partner, rekk opp en hånd. Boksetrener Williams ord er som lov å regne. De rundt 30 MMA-utøverne går sammen i par, sjekker at hanskene og tannbeskytteren sitter en siste gang. Ved en koselig innredet sofagruppe i hjørnet av lokalet ligger terriervalpen Loke rolig og ser matmor gjøre seg klar til å slåss. For midt i det tungt mannsdominerte lokalet er det fire damer: Mari Norum (26), Line Valsjø (33), Siri Gulliksrud (27) og Solveig Rønning Almlı (26).

AKTIV MEDITASJON. — Jenter er mye tøffere enn de tror! Kommer det kontant fra Line. I likhet med resten av jentene trener hun på nivået avansert. Det nest høyeste. For å trene på dette nivået må man ha holdt på i minst ett år. — Jeg ble med fordi en venninne syntes det var småskummelt å dra alene. Men jeg skulle da vel ikke slåss, jeg. Jeg er jo ikke sånn. Men etter en uke var jeg hektet, forteller Siri. — *Hva er det morsomste?* — Slåssingen, kommer det kjøpt fra Solveig. Jentene rundt ler. — Det er en form for aktiv meditasjon. Når du slåss må du være veldig fokusert. Du må være i sonen, det nytter ikke å stresse. Du er nødt til å beskytte deg selv samtidig som du skal prøve å treffe motstanderen, legger Line til.

SMÅSØSTRENE. Alarmen går og guardene senkes. Ansikter som for sekunder siden var fokuserte, sprekker nå opp i latter, og noen klemmer

MMA - MIXED MARTIAL ARTS

- Kampsport med elementer fra flere andre kampsporter. Deriblant slag og grappling, både stående og på bakken.
- Grappling er en form for bryting.
- I Norge er det ulovlig å slå ut motstander. Mot hodet er det bare lov å slå med 20% intensitet. Mot kropp 80%. Alle kamper blir avgjort på poeng.
- UFC står for Ultimate Fighting Championship og er den største organisasjonen som arrangerer MMA-kamper.

hverandre. Det byttes partner, og to av jentene skal nå sparre mot menn. — De er som regel tyngre enn deg, selv om de ikke nødvendigvis er teknisk flinkere. I begynnelsen kan det være vanskelig å sparre mot menn, for mange føler at de har noe å bevise. «Nå tar jeg deg fordi jeg er mann», men det går som regel over når de forstår at teknikk er minst like viktig som styrke, forteller Siri. — Nå tar jeg lett en 90 kilo tung mann på nybegynnergernivå i grappling, legger Line til. Men forholdet mellom guttene og jentene er mest av alt preget av respekt og vennskap. — Guttene er utrolig flinke til å ønske oss velkommen. Vi er på en måte litt småsøstre. De tar vare på oss, og vi får mye ut av å trene med dem. Machofaktoren er veldig lav.

— *Tror dere man får et bedre miljø av å banke opp hverandre i ny og ne?* — Ja, selvfølgelig. Man blir kjent på en veldig intim måte. På grapplingtreningene er det hode i skritt og susp i munn. Man blir tvunget til å stole på partneren.

FAIR PLAY. — Pass på at du ikke ruller for lavt. Havner du for lavt kan du fort rulle rett inn i en uppercut, eller få et kne i ansiktet. Williams demonstrerer en øvelse og resten aper etter så godt de kan. På tross av den overhengende faren for uppercuts og knær i ansiktet, holder jentene fast på at MMA er en rettfærdig og ærefull sport. — Jeg spiller aktivt håndball, og det er mange flere tjuvtriks, skader og drittsslenging på en håndballbane, forteller Lise.

Det er også vanskeligere å slippe unna med juks. — Du kan ikke ta et tjuvtriks på noen i en sparingskamp. Hvis noen gjør det mot meg så lar jeg dem få høre det. Og da står de der, med gruppa og trenerne rundt seg, og da blir de ikke særlig populære, legger Siri til.

HØYERE FRAFALL BLANT GUTTENE. Siden de begynte har rundt halvparten av jentene sluttet. Men det betyr ikke at jenter skyr sporten. — Vi har kanskje mistet halvparten av jentene, men samtidig har kanskje 80 prosent av guttene sluttet. — *Har dere merket noen økning i antallet jenter som deltar?* — Det er veldig mange på nybegynnerpartiet nå, mange flere enn hva vi var. Det er nok enda flere som har vurdert det, men som ikke tør. Som om de tror at dette er en sport for voldelige mennesker, at vi går rundt å slår folk til daglig. Det er jo ikke slik at jeg

plutselig slår kunden når jeg klipper hår, sier Siri og ler. Siri er frisør. Mari er flyvertinne, Line er lærer og Solveig jobber ved NTNU. — Jeg syns det er morsomt når jeg kan lære elevene mine å hekle samtidig som vi diskuterer UFC, forteller Line. — *Hvordan reagerer folk når de hører at dere driver med MMA?* — «Da ska æ hværtfall itj kødd med dæ!» Slike kommentarer er det mange av. Men mange reagerer også med beundring. Jeg tror MMA gjør deg veldig allsidig, sier Mari.

Jeg skulle da vel ikke slåss, jeg. Jeg er jo ikke sånn. Men etter en uke var jeg hektet

SIRI GULLIKSRUD
MMA-utøver

EKTE KONTAKT. I Dødens dal forbereder NTNUIs jentelag i rugby seg til norgesmesterskapet i Bergen. Den ovale ballen går sidelengs fra jente til jente. Helt til det blir satt inn en saftig takling. Ingenting legges imellom. Ballen skifter eier og spillet fortsetter. — Rugby er mye morsommere enn fotball, kontakten her er ekte. Her må man virkelig blø før noen vurderer å stoppe spillet, forteller Margot Vriens (22) Margot og lagvenninnene Ingrid Holte (22) og Inger Anna Engen (27) forteller mye det samme som MMA-jentene. — Noe av det som appellerer med rugby er det at du må vie ditt fulle og hele fokus til det. Tenker du på noe annet går det galt, forteller Inger Anna.

LITE MILJØ. En av utfordringene til kvinnerugby i Norge er antallet lag. På kvinnesiden er det kun rundt 150 aktive spillere, fordelt på seks-sju klubber. — Vi spiller alltid turneringer hvor de fleste lagene møtes. Da spiller vi først, så fester vi sammen etterpå. På motsatt banehalvdel trener guttelaget. Gruppene er omtrent like store. Også i rugby er kontakten mellom gruppene god. — Vi trener sammen om vinteren. Da spiller vi touch-rugby, som er en variant uten taklinger, forteller Inger Anna. Grunnene til det er flere. — Det går kjappere enn vanlig rugby, men vi gjør det også for å unngå skader. Spesielt på vinteren er underlaget hardt og det kan være is, legger Ingrid til. Lagene trener også sammen en gang i uka, men da innendørs. Trenerne mener forskjellen er liten. — Guttene spill er raskere og mer fysisk, men der slutter også forskjellene. Sporten er like godt egnet for jenter som for gutter, sier trener Sølve Conradi Olsen.

Når det kommer til utholdenhet har ikke guttene noen fortrinn. — Vi vet av erfaring at jentene tåler minst like mye som guttene, så vi driver ikke med forskjellsbehandling, legger Laukvik til. I Norge spiller jentene med sju spillere på banen, mens guttene har 15. — Det krever flere spillere og mer spesialiserte posisjoner for å spille med 15. Det har derfor vært lettere for de fleste jentelag å trene og spille med sju. Rugby med sju på banen blir også en OL-gren fra og med lekene i Rio i 2016, forteller Laukvik.

GODE PROMOTØRER. Etter treningen samles laget. Trenerne kommer med kommentarer, men det er også rom for humor på egen og andres bekostning. Helt til slutt samles alle hendene i midten, før ringen brytes opp og jentene drar hver til sitt. — Det sosiale er en veldig stor del av dette. Man kan ikke fungere som et lag uten å være venner,

understreker Ingrid. — *Har dere merket noen økning i interesse de siste årene?* — Ja. Da jeg startet var det bare fire lag i Norge. Nå er vi mange flere spillere, og det kommer nye hele tiden. Vi har også spillere som har vært med i noen år, og da blir det lettere å lære opp de nye, forteller Inger Anna, som er den eneste i trekløveret som ikke er ny av semesteret.

Vi vet av erfaring at jentene tåler minst like mye som guttene

ERLEND LAUKVIK
Trener NTNUI rugby

Økningen tror jentene det er flere grunner til, men litt av æren tar de selv. — Det kan ha noe med at det ikke var noe opptak til dette laget. Her var det bare å møte opp, og alle var utrolig inkluderende. Du ble invitert med på fester og oppfordret til å melde deg på turneringer med en gang, sier Ingrid. — Og vi trenger alltid nye folk, så vi promoterer laget så ofte som mulig. Vi er virkelig gode til å rekruttere, sier Inger Anna og gliser. Trenerne spekulerer i mye av det samme. — Jeg tror rugbykulturens sosiale aspekt appellerer godt til jenter. I Norge har vi klubber hvor spillerne trives godt. Dette fører til en selvforsterkende vekst, der spillerne tar med venninner på trening, sier Olsen. Trener Laukvik er enig. — Jeg håper denne snøballeffekten vil føre til en god sirkel i årene som kommer. Mange av våre eldre og erfarne spillere er i ferd med å bli ferdig med studiene sine, sier han. **UD**

Under Dusken er den eldste nålevende studentavisa i Skandinavia, og i år er det 100 år siden avisa ble grunnlagt. I forbindelse med dette jubileet publiserer vi en artikkel med tilbakeblikk fra Under Duskens historie, i hver utgave i ett år.

Da Dusken ble .no

Nordens eldste studentavis startet også Norges første nettaviss.

TEKST: Inga Skogvold Rygg SKJERMDUMP: underdusken.no

UTVIKLING: I 1999 (øverst t.h.) var det 85-årsjubileum og lænt med latex. I 2005 (nederst t.h.) hadde siden fått på plass seksjoner og avstemning. Leserne kunne også se hvor mange ganger artiklene var vist. Reklame hadde kommet på plass da avisen tok sommerferie i 2011 (t.v).

Da Under Duskens første utgave kom ut i 1914, var det på papir. Til tross for smarttelefonenes og lesebrettene inntog, og tilhørende hvisking om papirdød, består enda papiret hundre år senere. Men i en verden hvor nyhetssakene skal være ute fem minutter etter at noe har skjedd blir papirformatet av og til for treigt. Og på samme måte som Under Dusken har tilpasset seg resten av samfunnet på andre deler av produksjonen, har avisa også tilpasset seg her.

NORGES FØRSTE NETTAVIS. Under Dusken var tidlig ute på nett. Faktisk var underdusken.no den aller første nettavisa i Norge da den ble lansert i 1994, som en nettgave av papiravisa. Riksavisene fulgte på året etter, med Dagbladet i tet. Under Dusken fikk etterhvert sin egen nettredaksjon, som produserte saker kun til underdusken.no, i tillegg til artiklene som kom fra papiravisa.

Under Dusken var også tidlig ute med

klikkvennlige overskrifter. Da Studentlekene i 2010 ble avsluttet førte dårlig rengjøring til at dragvollstudentene møtte en noe stram lukt da de skulle på forelesning mandag morgen. Artikkelen fikk tittelen «Derfor lukter det reke på Dragvoll» og ble underdusken.no's mest leste sak noensinne.

MINUTT FOR MINUTT. 31. oktober 2012 ble underdusken.no relansert under navnet dusken.no. Den nye nettsiden hadde en egen redaksjon, som var redaksjonelt uavhengig av Under Dusken. De to redaksjonene hadde likevel et tett samarbeid. Man kunne finne både pdf-versjon av hele avisen og nettgaver av mange av artiklene som kom i papiravisa.

Den større satsningen på nett gjorde at journalistene fikk prøve seg på hastesaker, fotografering og å jobbe under tidspress. Hendelesjournalistikk ble en større del av dekningen på nett, og i løpet av det første året kunne studentene blant annet følge et

begivenhetsrikt samfundetledervalg både i forkant av valget og gjennom både livestreaming fra Student-TV og minutt-for-minutt-oppdatering. Dusken.no var også kjapt på saken både da UKA-bokstavene og kjøleskapet Arne forsvant, og fikk annonsert nye ledere for Trondheims mange foreninger og organisasjoner.

NY MEDIEVERDEN. I løpet av det første året fikk også Student-TV og Radio Revolt sin plass på dusken.no. Høsten 2013 ble alle de fire mediene slått sammen til én gjeng, og Under Dusken var dermed en del av Norges største studentmediehus.

Som følge av omorganiseringen måtte også papiravisas natur endre seg. Nett er nå stedet for de kjappe nyhetene, mens papiravisa skal dykke litt dypere i sakene. Formatet er endret, men Under Dusken skal fortsette å engasjere og informere trondheimsstudentene, enten de er på nett eller plukker opp avisa. **UD**

KULTUR

Latterjegeren

Atle Antonsen ser ikke bakover, bare framover. Han husker likevel å ha vært over alt på Samfundet i 20-åra.

Side 40

For tidlig å hugge minner i stein

– Vi er fortsatt for tidlig i sorgprosessen til å kunne ta stilling til en videreformidling av terrorangrepet. Det mener vår kommentator om 22. juli-minnstedet.

Side 36

Cirka ferdig

– Tekstene handler om frihet, forvirring og fylla. De fanger opp hvor selvsentrert man er i tjueåra, men det blir for mye, skriver vår anmelder om magasinet Cirka tjue.

Side 46

**SAMFUNDET
LEDER**

Å OVERLEVE MED SKAMMEN

Den moderne norske presse har blitt mer avhengig av å generere klikk enn den er avhengig av å skape interessante saker. Dette forandrer det opprinnelige inntrykket av hva pressens rolle ovenfor samfunnet er, og gjør den i større grad til en pengemaskin som kjemper for livets rett.

Kan du se for deg en journaliststudent som er gira på å fullføre et treårig studie for så å gå ut og dekke Märthas dialog med de døde? Oppriktig talt, og i frykt for å være kjip, da jeg var ung var dette Se&Hør-mat og ikke forsida til Dagbladet. Men slik pengegenerering fungerer på internett, er man avhengig av klikk. Den eneste sjansen man har til å gjøre en forskjell i samtiden, er å skrive så mange @ikkeklikk-artikler til at man får lov til å gjøre interessante ting.

Kan du se for deg en framtid av Buzzfeeds? De 10 største kjendisskandalene den siste timen, samtidig som vi slipper bomber på frigjøringsstyrker i et fremmed land og et kontinent dør av Ebola. Dette er ikke pressens feil, men de må fortsatt overleve i den håpløse folkeånden. Så skal vi begynne å snakke om tilbud og etterspørsel.

Dagens aviser er i større grad en quiz enn de er nyheter: Du vil ikke tro hva Northug har gjort nå? Milliardfirma kjøper Minecraft? Denne laksen er den tyngste fanget i Målselv! Hva er dette for et samfunn? Forrige uke lo vi av sven-skene som hadde flere søkere til Paradise Hotell enn læreryrker, men vi synes fortsatt at slik "drit-ut-tv" er en god underholdningsform. Det er din oppgave å ikke ta del i dette, stille spørsmål, ikke bry deg om de nettavisene som misbruker konseptet om klikk. Det er synd at avisene må ty til det virkemiddelet de gjør. De trenger en oppriktig stemme, nei, faktisk flere oppriktige stemmer, som forteller dem at dette er ikke veien å gå. Det er det verden trenger.

PER FRIDTJOF LARSEN
Leder for Studentersamfundet
i Trondhjem

ILLUSTRASJON: Ellinor Egeberg

Å hugge minner i stein

Flere advarer mot å lage forhastede minnesteder etter 22. juli og heller ta tiden til hjelp, likevel er de fleste planlagt ferdigstilt bare fire år etter terroren.

AMANDA ROLAND
Kulturjournalist

MINNESTED

Bearbeidelsen av terroren 22. juli startet umiddelbart etter at dødstallet hadde steget til 77 mennesker. Alle drept som et reklamestunt for en ensom terrorists selvskrevne manifest og ekstreme budskap. Spontane minnesteder ble opprettet over hele landet, sorgen ble uttrykt gjennom roser, lys og ord. Terrorangrepet er et nasjonalt traume vi aldri før har opplevd i nyere norsk historie. Tre år etterpå står vi fortsatt midt i en offentlig sorgprosess som kommer til å ta mange år å bearbeide.

Tidligere i år kom vedtaket om å gjøre Tordenskjoldsparken bak Vår frues kirke til et permanent minneste for terroren. Seks forslag ligger fremme og den endelige avgjørelsen blir tatt 16. oktober. I New York har minnemerket etter 9/11 tatt ti år å ferdigstille. Norske Snøhetta, som sto bak utformingen, advarte Norge mot å gå for fort fram i opprettelse av minneste.

Det ser ikke ut som advarselen har nådd fram til norske politikere. De 53 kommunene som har takket ja til Widerbergstatuen har allerede avduket minneste to år etter 22. juli, og beslutningen er tatt uten

hjelp fra sakkyndige. I Oslo og Hole, de to kommunene terroren fant sted, skulle minnesmerket stå klart til fireårsdagen for terroren. Trondheim følger like etter.

At planleggingen av minneste vedtaket har gått for fort fram kan ses i Hole kommune. *Open memory* av Jonas Dahlgård, hvor en del av fjellet ved Sørbråten på Utøya skulle hogges ut, var det planlagte minnesmerket over de drepte på Utøya. Kunstnerisk sett er det ingenting i veien med bidraget, men et minnesmerke er mer enn kunst. Avdukingen av monumentet har blitt utsatt ett år etter protester fra naboer, som truer med å gå til sak. De føler seg overkjørt i bestemmelsesprosessen og ønsker ikke en daglig påminnelse av terrorangrepet.

På Hole har alt gått galt. I et nabolag som fortsatt er sterkt preget av terroren er det meningsløst å sette opp et minnesmerke de etterlatte ikke ønsker seg. Det trengs mer tid både med planlegging og bearbeiding. Oppsetning av et nasjonalt minnesmerke i det offentlige rom burde være en demokratisk prosess, det gjelder spesielt når ord som åpenhet og demokrati ble stående som idemessige bautaer etter 22. juli. Å konsultere de som minneste skal lages for burde være en sentral del av prosessen.

Enda raskere har det gått for seg i de 53 kommunene som sa ja til Nico Widerbergs minneste. At Trondheim har takket nei til statuen er positivt. Grunnen til det er at den er gitt anonymt. Giveren har

sikkert de beste intensjoner, men at en anonym giver, angivelig en rik privatperson, skal forme måten vi husker terroren på i offentligheten gir lite grunnlag for verdiene som minneste burde representere: Åpenhet og demokrati. Steinen skaper et uniform minneste over hele landet. Den er et objekt som ikke virker samlende eller gir rom forformidling eller interaksjon.

Tiden må først lege noen sår før vi kan bestemme oss for hvordan vi vil minnes terroren

Minnesteder er en måte å ta kontroll over historien på. Når vi oppretter et minneste, bestemmer vi hvilken betydning hendelsen kommer til å få for ettertiden. For å kunne gjøre det på best mulig måte, er det nødvendig å fullføre bearbeidelsen av hendelsen. Som vi ser fra Hole kommune er ikke tre- fire år nok for å komme over et nasjonalt og personlig traume. Minnesmerket i Tordenskjoldsparken kommer til å bli en permanent endring i Trondheims bybilde og vil gi grunnlaget for hvilken plass 22. juli kommer til å få i det kollektive minnet for kommende generasjoner. Vi er fortsatt for tidlig i sorgprosessen til å kunne ta stilling til en videreformidling av terrorangrepet. Det store bildet mangler ennå for hvilken betydning 22. juli har hatt for oss.

Indieutviklerne inntar Trondheim

Studentkonkurransen Norwegian Game Awards 2015 inviterte til lanseringsfest med skaperne av *Fun Run* på talerstolen.

► SPILL

TEKST: Mathias Kristiansen
FOTO: Silje Krager

Norwegian Game Awards (NGA) er en nasjonal spillutviklingskonkurranse for studenter. Konkurransen arrangeres av Start NTNU, og det var i år rundt 200 oppmøtte. I tillegg var det foredrag fra Dirtybit og Krillbit. Det konkurreres i kategoriene beste lyd, beste design, «gamers choice», «MOBA game of the year», beste konsept og «game of the year».

– Trondheim kan markere seg

Leder for NGA og andreårstudent ved datateknikk Kristian Elset Bø sier at målsettingen med prosjektet er å få studenter til å forstå at det er mulig å jobbe innenfor spillutvikling.

– Vi jobber med å få studenter til å innse at det er mulig å satse på spill. Samtidig vil vi bidra til å gjøre spillindustrien i Norge større, sier han.

Elset Bø mener at Trondheim er i en posisjon hvor man har mulighet til å bli kjent for utvikling av spill.

– Nå har vi fått en egen linje for spillutvikling på sivilingeniør ved NTNU, og det er viktig at studenter begynner å satse på feltet. Som student har man tid til å være kreativ, sier han.

Studentdreven suksess

Blant de uavhengige utviklerne finner vi bergensbaserte Dirtybit, som i 2012 vant konkurransen med spillet *Fun Run*. Under årets kickoff holdt Aleksander Elvemo og Fredrik Fors Hansen fra selskapet foredrag. Selskapet drives av ni fulltidsansatte, de fleste med en bakgrunn fra NTNU.

– Det er uproblematisk å være så unge som vi er i bransjen. Tvert imot er det mange positive faktorer med vår alder. Man har mye energi og kreativitet, sier Elvemo.

Dirtybits råd til studenter som ønsker å drive med spillutvikling er å finne andre å jobbe med og komme seg ut av komfortsonen.

– Man må være engasjert, og når muligheten byr seg må man trå til. Det viktigste er å ha troen på at man kommer til å lykkes, sier Fors Hansen.

STJERNEKRIG: Under pausene ved lansering hadde man tid til å prøve ut Oculus Rift eller utfordre Darth Vader til duel.

Norsk spillindustri på vei opp

Professor i spillteknologi Alf Inge Wang ved NTNU mener at framtiden for spill-Norge ser lys ut. Vi har lenge vært i skyggen av naboene våre, spesielt Sverige, men nå begynner Norge å bygge seg opp et navn internasjonalt.

– Sverige har vært dyktigere og begynte tidligere, mens vi nå i Norge har en oppblomstring av uavhengige spillutviklere, sier han.

Wang vektlegger likevel at det er en utfordrende bransje. Det er vanskelig å tjene penger på spillutvikling, og da spesielt vanskelig om man satser på mobile plattformer.

– Selv store spillselskaper har problemer med å tjene penger på mobilspill, men som student er dette en fin plattform for å bli kjent med prosessen, sier han.

Tryggere å satse i Norge

Dirtybits utsendte mener det er en mangel på norske spillutviklere i dag. De mener det er en risiko å satse, men at man i Norge har fordelen at man kan gjøre det uten å miste mulighet

til utdanning.

– Vi er ikke i samme situasjon som for eksempel Silicon Valley, hvor det blir sett ned på å ha fullført studiene, sier Elvemo.

Wang mener det er viktig å satse tidlig, samtidig som man fortsatt fokuserer på studiene.

– Om man kombinerer utvikling med studier, er man i en tryggere økonomisk situasjon. Samtidig lærer man mye av å drive med spillutvikling på siden, sier han. **UD**

VILLE ETTER SPILL: Start NTNU arrangerer spilltevlinger for spillentusiaster.

Ønsker mer miljøvennlig Samfund

INGEN KONKRETE PLANER: – Men det hadde vært fint å få til resirkulering, sier Samfundet-leder Per Fridtjof Larssen.

Et mer politisk Studenter-samfund var fanesaken til Samfundet-leder Per Fridtjof Larssen. Nå vil han iverksette miljøtiltak, men miljøsertifisering er ikke en del av planen.

► SAMFUNDET

TEKST: Marit Elise Lien og Mathias Kristiansen
FOTO/ARKIVFOTO: Amalie Stokkan

Miljøfyrtårn er Norges mest brukte miljøsertifisering for virksomheter med fokus på miljøtiltak og godt arbeidsmiljø. I 2009 ble Studentersamfundet i Trondhjem sertifisert, men resertifisering ble aldri gjennomført. Siden 2011 har ikke huset vært sertifisert.

Samfundet-leder Per Fridtjof Larsen mener at miljøsertifisering er et innholdsløst symbol.

– Miljøtiltak er ikke nødvendigvis miljøvennlige. Vi synes det er mye penger for en signatur på e-posten. Dette er penger som kan brukes på å gjennomføre bedre miljøtiltak, sier han.

Studentersamfundet er symbolet på studentbyen Trondheim. De burde ha en sterkere miljøprofil

BIRGITTE ELLINGSEN
Medlem av Studentersamfundet

Kun glass og metall

Han er derimot usikker på hvilke miljøtiltak de vil gjennomføre. Det eneste miljøtiltaket Samfundet gjennomfører i dag, er sortering av glass og metall. Larssen vil satse og få til mer, men mener tiltakene er vanskelige å gjennomføre.

– Å sortere plast krever at alle plastbeholdere må vaskes. Det er tidkrevende. Men miljø er viktig for oss, og det hadde vært fint å få til resirkulering, sier Larssen.

Han ønsker derimot ikke å presse gjennom et vedtak. Å være miljøvennlig innebærer et valg om å gi slipp på en del av luksusen vi er vant med, mener han.

– Gode tiltak må fundamentere på folks frihet. Det nytter ikke å bestemme over folk. Vi må overbevise. Hele oppveksten har man hørt at man

SYND: Leder Jon Arne Busch mener det er synd at Samfundet ikke vil miljøsertifiseres. FOTO: Katinka Goffin

må bruke mindre, men tiltakene må føles naturlige, sier han.

Hvordan tiltak skal gjennomføres på en naturlig måte, kan han ikke svare på. Han forteller at huset likevel er på god vei.

– Unge i dag har generelt dårligere samvittighet for at verden ser ut som den gjør enn foregående generasjoner. Som regel er de positivt innstilte, sier Larssen.

– Bør revurdere miljøsertifisering

Leder Jon Arne Busch for studentgruppen til Framtiden i Våre Hender Trondheim, synes det er synd at en så sentral aktør i byen ikke finner Miljøfyrtårnet verdtt å satse på.

– Sertifiseringen viser at man satser på miljø, det innebærer at du aktivt tar ansvar når det kommer til helse- og miljøspørsmål, sier Busch.

Han mener at Samfundet har et

PROFESSOR I INDUSTRIELL ØKOLOGI: Edgar Hertwich.

ansvar for å satse på miljø og finne måter å forbedre seg på. Det er viktig at de viser aktivt at de tar ansvar til helse- og miljøspørsmål.

– Det er det fine med miljøsertifiseringen, de ser på alle mulige aspekter som transport, avfallsbehandling og arbeidsmiljø, sier han.

Busch forstår at det er mye arbeid, men det er mye ressurser som går til spille. I tillegg til dette kan man ta betalt for råstoffene.

– Det er flott at man vil skape en debatt rundt miljøspørsmål og øke fokuset. Det er et godt initiativ, men man burde virkelig revurdere sertifiseringen, sier han.

– Samfundet har et ansvar

Studentene Marthe Høie og Birgitte Ellingsen er begge medlemmer av Studentersamfundet. De mener at Huset har et ansvar for å fokusere på miljø. – Studentersamfundet er symbolet på studentbyen Trondheim. De burde ha en sterkere miljøprofil, sier Ellingsen.

Høie mener at Samfundet kunne tjent på en sterkere miljøprofil, og at det er synd at fokuset på miljø er så lite. – Med så mange medlemmer og arrangementer kan Samfundet påvirke studenters holdninger. Og større fokus på miljø er en god grunn til å bruke medlemsskapet aktivt, sier hun.

Fokusere på større reduksjoner

Professor Edgar Hertwich i industriell økologi ved NTNU, forstår at det kan være dyre utslippsreduksjoner med et så gammelt bygg som Studentersamfundet er.

– Men tradisjonelle tiltak som matinnkjøp, resirkulering og servering

kan som oftest forbedres, sier han.

Han mener at miljøfyrtårn har en verdi, og at det ikke bare er en signatur på en epost.

– Miljøfyrtårn innebærer at friserer eller installasjonsselskap kan gjennomgå en miljøsertifisering. Det er en stor fordel at mindre bedrifter har mulighet til sertifisering for en rimelig pris, sier han.

Hertwich sier Miljøfyrtårn dekker de generelle tiltakene en burde gjennomføre. Men han mener man må fokusere på de store utslippene og prøve å redusere disse.

– Det er viktig å sikte på å gjøre en forskjell. Det er lite vits å bruke mye tid og penger på noe man ikke vet om det vil gjøre en forskjell, sier han. **UD**

MILJØTILTAK PÅ SAMFUNDET

- Samfundet var fra 2009 - 2011 et Miljøfyrtårn.
- Å være Miljøfyrtårn innebærer systematisk arbeid med miljøtiltak i hverdagen.
- Virksomheten oppfyller krav og gjennomfører tiltak for en mer miljøvennlig drift og godt arbeidsmiljø.
- Nå er det eneste miljøtiltaket på Huset resirkulering av glass og metall.
- Samfundet-leder Per Fridtjof Larssen vil iverksette større miljøtiltak, men satser ikke på miljøsertifisering.

Kilde: miljøfyrtarn.no, samfundet.no

KOMMENTAR

EMIL ØVERSVEN
Kulturjournalist

TIL FORSVAR FOR HYKLERIET

I utgangspunktet virker denne saken enkel å kommentere. Det skulle handle om dobbeltmoral, om å feie for egen dør, å kaste stein i glasshus. For om man vil forandre verden må man starte med seg selv, eller?

Virkeligheten er selvfølgelig ikke så enkel. Det som gjør klimasaken spesiell er at selve skalaen på klimaendringene og de katastrofale konsekvensene disse vil få, tvinger oss til å revurdere måten vi organiserer samfunnet på et globalt nivå. Kampen om klimaet står ikke om hvorvidt Studentersamfundet er klimavennlige, eller engang om hele Norges befolkning resirkulerer, men om den grunnleggende måten vi produserer, distribuerer og forbruker varer på.

Videre er samfunnet vevet sammen på en måte som gjør det umulig å være fullstendig klimanøytral. Kortreist mat, økologiske produkter og etisk konsumerisme har alle vist seg å ha begrenset effekt på miljøet. Samfundet kan reformere så mye de vil, men ølen i Daglighallen, maten på Lyche og det tekniske utstyret i Storsalen vil ennå være produsert i et økonomisk system som ikke er bærekraftig. Så lenge dette systemet vedvarer, blir målet om et grønt Samfund like utopisk som målet om et grønt samfunn forøvrig.

Jeg tviler ikke på at Miljøfyrtårnet er en aktverdig stiftelse, som gjør mye bra for klimasaken. Samtidig kan ikke klimakampen reduseres til en konkurranse om enkeltsaker, hvor alle er for opptatt med å feie for egen dør til å bry seg om havet av dritt som er i ferd med å begrave oss alle. For å løse klimaproblemet er man avhengig av en grunnleggende debatt om samfunnet vi lever i. I denne debatten kan Studentersamfundet være en viktig stemme, Miljøfyrtårn eller ei. Ibland er det altså bedre å ha dobbeltmoral enn ingen moral overhodet.

Latterjegeren

Atle Antonsen ser ikke bakover, bare framover. Han husker likevel å ha vært overalt på Samfundet i 20-åra.

TEKST: HENRIK IHLEN-RINGEL FOTO: KATINKA GOFFIN

Jeg møter Atle Antonsen i et kontor på Nova Kino. Han er avslappet, direkte, positiv og energisk. Dette er virkelig et tilfelle av at man bør møte sine helter, for Atle er enda større i virkeligheten enn i noe annet format. Vi begynner rett på, fra begynnelsen. Han er født i 1969 i Lillehammer. *En fordel?*

– Ja, en klar fordel oppvekstmessig det altså. Ryddig oppvekst og oversiktlig miljø. Ikke for liten by til at alle vet hvem du er, men stor nok til at du kan drukne. Fint fram til du er 18, da

det er mange som prøver lykken et annet sted. Det er jo ikke så langt til Oslo.

Dermed dro Antonsen til Oslo for å prøve lykken etter et år på teaterlinja på Romerike Folkehøgskole. Radiokarrieren var da allerede godt i gang.

– Nærradio begynte jeg med allerede som femten, så jeg har alltid hatt et veldig spesielt forhold til radio. Liker det mediet veldig godt. Særlig nå som jeg driver med så mange forskjellige sjangre. Det er den eneste

sjangeren der jeg virkelig kan improvisere hundre prosent. Du må forhold deg til form på alle andre media - tv er masse planlegging og film det

Det er komiker jeg er i bunn og grunn, har alltid jaktet på latteren

ATLE ANTONSEN

samme, det er bare i radio du kan komme på noe der og da og formidle det umiddelbart.

Ja, for du er komiker?

– Ja, det er komiker jeg er i bunn og grunn, har alltid jaktet på latteren. Det ultimate er standup-scenen. Det er så rått og nådeløst hvis du går på og det ikke funker. Det er det vanskeligste og mest krevende, og den største seieren når det går bra. Hvis publikum til og med er litt tunge og du får løfta dem opp, da er seieren stor.

Jeg er sær, litt vanskelig og liker ikke å være mainstream

ATLE ANTONSEN

Engelsk humor

Antonsens inspirasjon for humor kom først fra England, nærmere bestemt Monty Python. Ikke minst John Cleese, som han fikk muligheten til å jobbe med i 2010, ved siden av Bård og Harald.

– Cleese har alltid vært en stor helt og jeg synes han var verdens morsomste mann på et tidspunkt. Han er en skarp type og har en evne for karakterer, et bråsinne og grunnleggende «funny bones».

Bråsinne er et viktig moment for Antonsen, noe som for meg som fan reflekteres tydelig i Misjonen og hans generelle profil.

– Jeg liker bråsinne, mye oj for lite er jeg veldig glad i. Folk som hisser seg opp over bagateller gir meg en veldig glede, samtidig som jeg selvfølgelig også blir litt irritert. Men de følelsene henger i meg ganske tett sammen. Hvis det berører en irritasjon hos meg kan jeg bli veldig glad samtidig. Litt pussig skrudd sammen der. Når folk hisser seg opp og det viser seg at de ikke har rett og får en på trynet - for et eventyr, altså.

Hipster

En del av gleden i humor kommer fra Antonsens glede for språk. Der ligger det mye lidenskap. Og selvfølgelig en dose med irritasjon.

– Åh, jeg er så jævlig glad i ord, jeg tar vare på de gode, litt odde ordene som «glupsk» og ord du ikke kan ta tak i. De som er mat for ganen, de tar jeg så godt vare på. Det er mange klassikere, men «Urettferdighet» er et ord jeg ikke liker. «Blogg» misliker jeg ganske kraftig. Alt som er populært egentlig, er jeg ganske lite fan av. Jeg er en fyr som, med en gang de blir en hit, avskyr ting. Har en ganske jålete møkkaside der.

Hipster?

– Nei, hipster kan jeg ikke kalle meg. Min sønn har beskrevet tydelig for meg hva han mener en hipster er og den kategorien hører jeg ikke inn under. Men jeg er sær, litt vanskelig og liker ikke å være mainstream.

Journalist

Samtalen går lett og veldig fort. Jeg gliser som en karikatur. Er det noen jobb han heller kunne tenkt seg å drive med enn komiker?

– Da må jeg finne på noe, for jeg

Atle Antonsen

Yrke: Komiker
Aktuell som: Skuespiller i filmen Jakten på Berlusconi.

Beste kulturopplevelse med humor siste året?

Det må være Bård Tufte Johansen sin Mann (44). Tekstmessig kanskje det beste showet som har sett dagens lys i Norge og standupmessig veldig gjennomarbeidet. Litt smartere, litt kulere og litt bedre enn alle andre.

Misunnelig?

Njaaaaajooooo, det skal alltid ligge en liten misunnelse der, for man skal ta det personlig. Jeg unner han alt godt, så det overdoer det meste. Men to prosent misunnelig er jeg.

Har du noen tips til trondheimsstudentene?

Ta en tur innom Svartlamoen, det er et rotekte, herlig miljø.

Vær student så lenge du kan, sørg for at du ikke får levert innen normert tid, det tror jeg bare er sunt. Ta sånne frivillige jobber eller verv som sluker studietida di, det er det du lærer mest av.

Ligg med så mange kvinner som mulig. Eller menn, eller begge. Bare ligg med noen, bare det puster.

er såpass fornøyd med tilværelsen og det jeg har endt opp med å gjøre. Jeg er jo privilegert herifra til helvete. Jeg må daglig tvinge meg selv til å holde kjeft hvis jeg begynner å sutre om noe som helst. Jeg kan egentlig ikke ønske meg noe annet sted, det bør ikke bli noe bedre enn dette her.

Etter litt betenkningstid kommer det likevel fram en liten tanke.

– Journalistikk hadde vært ålreit å drive med. Var utplassert i en avis, som en rastløs type likte jeg uforutsigbarheten og at alle dager var forskjellige. Under den arbeidsuka fikk jeg føle på at du møtte på morgenmøte og ikke ante hva du skulle gjøre - du ble bare sendt et eller annet sted på nye oppdrag. Det tiltalte meg veldig.

Frykten, usikkerheten?

–Eh, ja, det er litt edgy at du ikke aner hva du skal ut til?

Tilbake på standup?

– Kanskje noe der altså. Det er et hat-elsk-forhold til det. Den frykten vil man egentlig ikke ha, men man trigger etter å ha den hele tiden. Jakta på usikkerheten er pussige greier. **UD**

Dette intervjuet kan du høre i sin (nesten) fulle form som podcast på dusken.no.

Rett skriving å skrive feil?

I kjølvannet av finske Sanna Sarromaaas kronikk i VG om det norske språkets forfall, har ikke reaksjonene latt vente på seg.

TEKST: SUNNIVA HEIM ILLUSTRASJON: IRIA SAMUELSTUEN

Hun retter særlig kritikk mot lærere og journalister, som hun mener burde være språkets voktere framfor noen, men som i urovekkende stor grad skriver feil.

– Hele nasjonen kan ikke bestå av dyslektikere, selv om det ser slik ut, skriver Sarromaa i kronikken.

Språk engasjerer

Sanna Sarromaa, som har en doktorgrad i sosiologi og cand. polit i politisk historie, har fått merke at språk engasjerer det norske folk. Kronikken ble publisert for et par uker siden, og har blitt delt over 40 000 ganger på Facebook. Noen applauderer og mener det er på høy tid at dette blir påpekt. Andre har latt seg provosere, og mener kritikken er uberettiget.

Hun mener selv man ikke opplever samme grad av språkvansker i Finland.

– Noen sliter selvfølgelig med rettskriving i Finland også, men du finner neppe en lærer som ikke kan skrive riktig. Det er veldig vanskelig å komme inn på lærerutdanningen, og man kommer ikke inn om man ikke kan skrive, sier Sarromaa.

Skriftspråket påvirkes fra alle kanter

Sarromaa mener det muntlige språket bør holdes adskilt fra skriftspråket, og kun brukes når man snakker.

– Jeg er klar over at noen liker å skrive på dialekten sin, for eksempel på Facebook. Når jeg ser det, lurer jeg alltid på om vedkommende er full. Det ser jeg ikke ut i skriftlig form, sier hun.

Hun mener man absolutt kan eksperimentere med språket, men at man må kunne de grammatiske reglene først.

– Det er mange diktere og forfattere som gjør det. Problemet i Norge er ikke eksperimenteringen, men kunnskapsmangelen. Folk behersker ikke det å skrive korrekt, mener hun.

Anna Lian, forfatter av *Breddefotball-en kjær- lighetshistorie* og tekstforfatter i *Hvabehager* mener at språket endrer seg raskere enn før.

– Vi har så mange flere plattformer nå enn tidligere, spesielt med tanke på sosiale medier. Talespråket

påvirker skriftspråket, og det er med på å øke farten på språkendringen. Nye ord spres raskere og blir integrert i det norske språket. Ofte er dette engelske ord, som for eksempel «selfie», sier hun.

Hun mener språkutviklingen er uunngåelig, og at det nettopp derfor er viktigere enn noensinne å ha en felles mal som utgangspunkt.

– Det er forskjell på å skrive feil og på å leke med språket. Det viktigste er at man kan språkreglene.

Man må kunne tilpasse seg konteksten, og skrive riktig når situasjonen krever det. Det virker for eksempel svært uprofesjonelt med muntlig språk og skrivefeil i en jobbsøknad, fortsetter hun.

Jeg er klar over at noen liker å skrive på dialekten sin, for eksempel på Facebook. Når jeg ser det, lurer jeg alltid på om vedkommende er full

SANNA SARROMAAS

– Norge er ikke unikt

Førsteamanuensis, Suzanne Bordemann ved Institutt for språk og litteratur ved NTNU, er ikke enig i kritikken Saamoraas kommer med.

– Det vil alltid være noen som skriver dårlig og noen som skriver godt, men jeg har ikke inntrykk av at dårlig språk er et grunnleggende trekk ved det norske samfunnet, sier Bordemann.

Bordemann er opprinnelig tysk, men har bodd i Norge siden 1980-tallet. Hun mener at man ser de samme tendensene til språkendring i tysk.

– Det akademiske språket endrer seg kanskje ikke så mye, men talespråket er hele tiden i forandring. Man ser at det er en tendens til å forkorte og forenkle.

Hun sier hun ser en læreprosess i løpet av studentenes utdanningsløp på universitetet.

– Den akademiske skrivingen er noe som for

mange læres gradvis. Innhold i oppgaver og på eksamen er nok viktigere enn form. Det er likevel en sentral komponent at innholdet blir formidlet språklig, så man forstår hvordan argumentasjonen henger sammen, sier hun.

– Studentene skriver godt

Førsteamanuensis Lise Rye ved Institutt for historiske studier mener at det språklige nivået på NTNU er høyt.

– Det er selvfølgelig variasjon i språkkunnskapene til studentene, fra det hjelpeløse til det glitrende. Men generelt etterstrebes det en god og riktig språkbruk. Det gis mye akademisk skrivetrening på universitetet, der man begynner med små oppgaver og gradvis går over til større oppgaver som foreksempel å skrive bacheloroppgave, sier Rye.

Professorene Gunnar Foss, Randi Nilsen og Arnold Dalen ved Institutt for språk og litteratur ved NTNU, er også jevnt over tilfredse med studentenes evne til å bruke språket riktig.

– Hos studentene som studerer nordisk språk og litteratur ser jeg svært få feil. Når studentene kommer på masternivå er det sjelden annen korrigering enn kommafeil som er nødvendig, sier Nilsen.

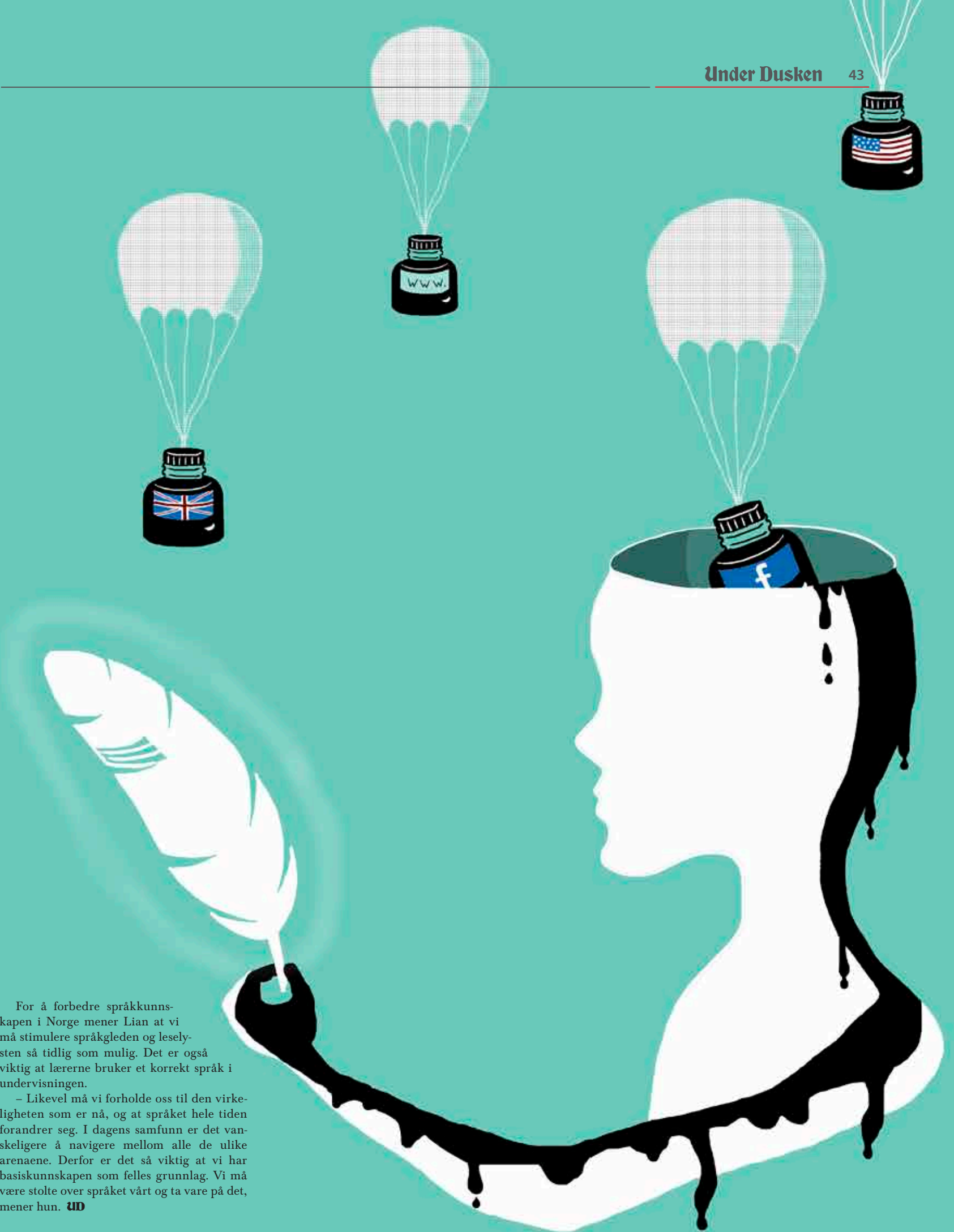
De er enige om at talespråket endres i større grad enn skriftspråket, men at også det skriftlige påvirkes.

– Mediespråket slår tilbake på skriftspråket. Man drar inn et slags ekspressivt minispråk som også nedfelles i skriften. Hvis man ser på sms-språket, er det nesten som å gå tilbake til telegramspråk, mener Foss.

Trenger et felles holdepunkt

Lian mener det kan virke som at språk og rettskriving har mistet status, og at vi har blitt mer muntlige i skrivingen.

– Når jeg ser dårlig grammatikk lurer jeg ofte på om det skyldes sløvheter. Hvis det faktisk skyldes uvitenhet, så er det bekymringsverdig, sier Lian.

– Har ikke engang psykologtjeneste

Arbeidet er nå i gang for at også studenter ved NKH skal få bli en del av velferdstilbudet til SiT.

KREATIVE STUDENTER

TEKST: **Linn Danielsen Evjemo**
FOTO: **Hans Fredrik Sunde**

Leder Antonette Brevik i hovedstyret i Studentunionen Campus Kristiania studerer grafisk design ved NKH, og synes det er urettferdig at studentene der i dag er ekskludert fra SiT. Hun mener det er på tide med forandring.

– Hvorfor NKH ikke er med i SiT er noe stort sett all studentene her ved NKH spør seg om. Det er fantastisk at det arbeides for at vi skal bli med i SiT, sier hun.

Håper på snarlig løsning

Avdelingsdirektør Camilla Prytz ved NKH Trondheim sier at NKF aldri var en del av SiT nettopp fordi de var en fagskole.

– Det er først nå når vi har blitt en høyskole at det har blitt naturlig for oss å forsøke å bli en del av student-samskipnaden, sier hun.

Hun sier at det er totalpakken av studentvelferd gjennom SiT som NKH nå ønsker å tilby sine studenter. I dag har de kun kantine, men ingen helse- eller treningstilbud.

– Vi er allerede i dialog med SiT, og arbeider fra sentralt hold i Oslo med å få i stand en avtale, sier Prytz.

Hun sier at studentunionen i Trondheim vil bli involvert så snart de formelle avklaringene er på plass.

– Vi regner med og forventer at det går i orden i løpet av året, sier hun.

Leder Anne Finstad i Velferdstinget i Trondheim sier at Campus Kristiania, som NKH er en del av, har vist sin interesse for SiT. I og med at saken er oppe til vurdering ønsker hun ikke å gå inn på Velferdstingets innstilling til saken.

– Vi har et inntrykk av at NKH ønsker å bli en del av SiT, og dette er en sak som Velferdstinget kommer til å behandle i løpet av studieåret, sier hun.

Mangler psykologtjeneste

Brevik sier at det er stor interesse blant NKH-studentene for å bli en del av SiT.

– Vi ønsker å bli med i SiT på grunn av alle de gode tilbudene innen idrett og helse som andre studenter har fordeler av, men som vi ekskluderes fra i og med at NKH ikke er en del av SiT, sier hun.

Hun sier at med unntak av et fotballag og et idrettsutvalg i studentorganisasjonen, har NKH-studentene ingen egne helse- eller treningstilbud.

– Vi har heller ingen egen psykologtjeneste, noe som er veldig synd. De kreative studentene er like utsatt for å slite psykisk som andre studenter i byen, sier Brevik.

Under Dusken har tidligere skrevet om Studentenes helse- og trivsel-sundersøkelse (Shot) 2014. Der kommer det fram at én av fem sliter med tunge psykiske vansker, men fordi

FORVENTNINGSFULL: Leder Antonette Brevik i hovedstyret i Studentunionen Campus Kristiania håper at også NKH snart blir en del av i SiT.

NKH ikke er med i samskipnaden, mangler det tall derfra.

Annen praksis i Oslo og Bergen

NKHs avdelinger i Oslo og Bergen er allerede med i studentsamskipnadene der. Prytz sier at NKH i Oslo og Bergen ble høyskole omtrent samtidig med NKF i Trondheim, men at de av andre grunner var med i student-samskipnadene allerede mens de var fagskoler.

– Markedshøgskolen (som er en del av samme overordnede organisasjon, Campus Kristiania, journ. anm.) er samlokalisert med NKH i Oslo og Bergen, så det var mer naturlig å tilby samskipnadstjenestene også for fagskolen NKF i Oslo og Bergen, sier hun.

Visekonsernsjef Else Naust-

dal i SiT forklarer at denne typen avgjørelser bygger på loven om studentsamskipnader.

– For å bli en del av en studentsamskipnad må skolen i utgangspunktet være en høyskole, og utdanne bachelorstudenter og ha årsstudier, til forskjell har en fagskole gjerne toårige studier, sier hun.

Naustdal sier at det likevel gjøres unntak, og at dette er noe konsernstyret vurderer i hvert enkelt tilfelle, i tillegg til at skolen må søke til Kunnskapsdepartementet.

– Det er Kunnskapsdepartementet som bestemmer hvilke utdanningsinstitusjoner som knyttes til den enkelte samskipnad, og det kan gjøres unntak blant annet av kulturelle og historiske grunner, sier hun. **UD**

KREATIVE SJELER - Ungdomsroman om det unaturlige

FOTO: Publica bok

Navn: Marte Aune
Studerer: Psykologi og kriminologi.
Aktuell: Ga ut debutromanen *May Lenda* da hun var 19. Skriver for tiden på en ny bok.

Hva er ditt kunstprosjekt?

Det er først og fremst litteratur. Tolkningen av hverdagslige hendelser, alvorlige og mindre alvorlige, og prosessen som består i å gjøre dem om til fiksjon. For øyeblikket jobber jeg med nok en ungdomsroman, hvor jeg vender meg litt mer mot det unaturlige i mennesker enn jeg har gjort før.

Du nevner det unaturlige i mennesket. Hva mener du egentlig med det?

Jeg er veldig interessert i spørsmålet om hva som er naturlig i mennesket, og om hvert menneske er født med egenskaper til å gjøre både gode og onde ting. Mange mener det er naturlig for mennesket å være egois-

tisk, men er alle mennesker født med egenskapen til å såre og drepe uten noen form for samvittighet? I min neste bok må hovedpersonen utvide sine egne grenser og gå over streken for hva han selv syns er naturlig.

Hva inspirerer deg?

Inspirasjonen finner jeg overalt. Det kan være fra bøker, aviser, personer, hendelser eller uforutsigbare tanke-ganger. Historiene jeg skriver blir levende gjennom ordene på skjermen eller papiret. Fantasien er en stor del av drivkraften for arbeidet mitt.

Hvem ønsker du å nå ut til?

Jeg ønsker å nå ut til alle som ønsker

en flukt fra hverdagen, og som ønsker å fordype seg i en historie som kan inspirere dem på samme måte som det inspirerer meg å skrive den.

Hvilke temaer skriver du om?

Akkurat nå er jeg fascinert av temaet som omhandler ødelagte samfunn, eller samfunn som er i ferd med å gå under. Jeg opplever å komme tilbake til triste tema i hver bok jeg skriver, som sorg og død, samtidig som jeg forsøker å opprettholde et slags håp gjennom historiene. **UDW**

I hver utgave presenterer *Under Dusken* en kreativ trondheimsstudents prosjekt.

Bærekraftig mote på dagsorden

SKREDDERSYDD
Trøndelag Senter for Samtidskunst, vises til 28. september

TEKST: MARIT ELISE LIEN FOTO: AMALIE STOKKAN

Utstillingen *Skreddersydd* på Trøndelag Senter for Samtidskunst er en temautstilling med fem klesdesignere som gjennom sine kolleksjoner setter spørsmålstegn ved moteindustriens verdier. Formålet er å trekke fram en generasjon designere som ønsker å gjøre mote mer miljøvennlig, norsk og personlig.

Det store, lyse lokalet til TSSK er for anledningen utstyrt med en rekke enkle klesstativer hvor klærne er presentert på gamle kleshengere av tre. Utstillingen er lagt opp slik at man kan ta på klærne, prøve dem og til og med kjøpe dem, om man vil. Det er nesten som en vanlig klesbutikk.

En rask kikk på prislappen avslører derimot at dette er noe annet enn en handletur på Trondhiem Torg. Ser man litt nærmere på hvordan og hvor klærne er produsert, skjønner man også at dette er mer enn vanlig klesdesign. I tillegg til presentasjonen av klær, har de fem utstillerne hvert sitt lille prøverom hvor man får et innblikk i deres konsepter og verdier.

Det første stativet i utstillingen er viet Elisabeth Stray Pedersen. Klærne er enkle og fargesterke, inspirert av hennes egen familie, og det er morsomt å se gamle svart-hvitt bilder av hennes farmor i det

Usikkerhetens natur

MOT NATUREN
Ole Gæver

FILM

TEKST: MATHIAS KRISTIANSEN FOTO: MER FILM

I Ole Gævers nyeste film, *Mot Naturen*, som han har skrevet manus til, er regissør for, og spiller hovedrollen i, møter vi Martin, en ganske vanlig kar fra Norge som vil bort fra det kvelende hverdagslivet og ut på en helgelang fjelltur i ensomt selskap. Man får ta del i Martins vulgære syn på det dagligdagse og videre til det mer svevende og eksistensialistiske fjellandskapet.

Fullstendig usensurert og ærlig, dras man inn i dramaet som utspilles i hovedpersonens hode. Med vakker, urørt norsk natur akkompagnert av både vulgære og dypsinnete refleksjoner, er dette en briljant framstilling av en ung hverdagsmanns indre kamp.

Fort utvikles det et forhold mellom iakttagerne og Martin. For det er akkurat følelsen av å være en beskuer filmen fanger: En person som uten hovedpersonens kjennskap, får tilgang til deres mentale arkiv.

En rask kikk på prislappen avslører derimot at dette er noe ganske annet enn en handletur på Trondhiem Torg

tilhørende «prøverommet» iført nesten samme plagg som finnes på stativet. I hjørnet til «slow fashion-konseptet» *Solo* vises de nydeligste kåper av tykk, norsk ull i grått og lyseblått. Og selv om det er litt

langt for meg å gå til den andre enden av lokalet for å se meg i speilet uten å bli flau, er det intet hinder. Jeg vil ha en!

Ved siden av er Livid Jeans' jeans og skjorter presentert. De er laget her i Trondheim, og atpåtill håndsydde. Litt skuffet innser jeg at dette ikke er noe for meg, men klær for mannfolk. Lenger ned i lokalet vises kolleksjonene til *Studio Fintfolk* og *HAIK*. Her er det massevis av personlighet og kreativitet. Om alle disse klærne er brukbare, om de henger fast på kroppen og man kan få dem på uten hjelp, er usikkert, men morsomme er de.

For alle som er nysgjerrige på mote og design, er *Skreddersydd* en spennende utstilling. Den er godt sammensatt og interessant, samtidig som den rommer mange detaljer. Den kunne likevel med fordel ha vært bedre merket, så man slapp å lure på hvem som hadde laget hva.

Et nytt fokus rettet mot personlighet og miljø har vært en økende trend de siste årene. Det er likevel en egen oppriktighet i skreddersøm lik den som vises her, og man kan ikke unngå å bli imponert over arbeidet og tanken bak disse klærne.

for. Det som da blir presentert er slående skildringer av de innerste lyster og laster, godt framført av Ole Gævers nølende og utradisjonelle fortellerstemme.

Det man da sitter igjen med er en film som belyser hvordan mennesket har godt av å komme seg vekk. Ved å ikke delta i samfunnet, får Martin mulighet til å grunne over normer og forventninger, samtidig som han er like kontrollert av dette på fjellet som i hjemmet. Dramaet ligger i hva Martin gjør. Hvordan handler han når det kommer til stykket? *Mot Naturen* illustrerer godt at mennesker sjeldent er perfekte, spesielt når man lar usikkerheten og forventninger styre handlingene sine.

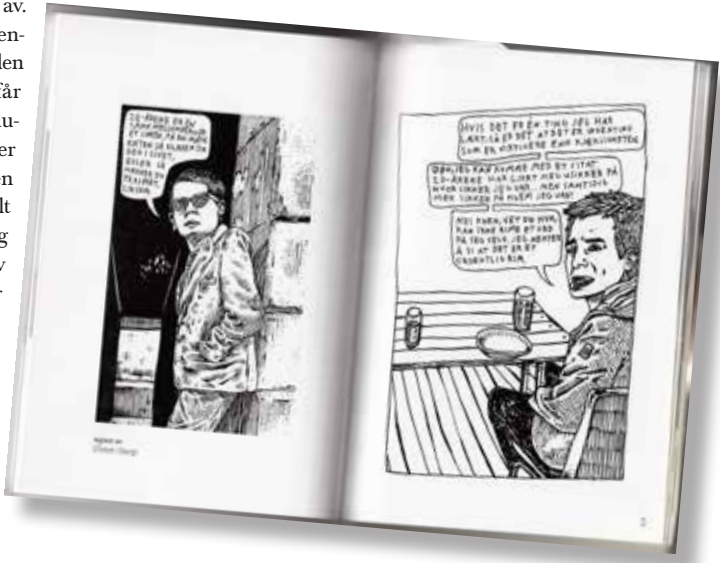
Martins livspause på fjellet illustrerer et urnorskt primalskrik, hvor det ropes etter den enslige friheten på fjellet. Samtidig illustreres det godt hvordan man ved å prøve å flykte, fort begynner å savne det man har etterlatt. For all del, kom dere ut av sofaen og ut på fjellet. Du trenger ikke å dra lengre enn til kinoen for å se *Mot Naturen*. Og om man skal peke på en ting som kommer fram under filmen, så er det at man blir veldig klar over at torven alltid er grønnere på den andre siden.

Cirka ferdig

TEKST: HILDE HEGGSTAD FOTO: CIRKA TJUE MAGASIN

«*Cirka tjue*» er et magasin med fotografier, malerier, tekst og illustrasjoner. Dette er den første utgaven utgitt av industriell design-student Ming Unn ved NTNU, sammen med Karoline Sætre, Ena Kresno og Tiril Guttorm. Magasinet er ment som en kunstutstilling i lommeformat, hvor kunstnerne som bidrar prøver å beskrive hvordan det er å være cirka 20 år gammel.

At bladet handler om 20-åra, er et fint konsept som treffer de fleste studenter. Tekstene og bildene er varme og nære, og det er enkle og hverdagslige ting som blir skrevet om og tatt bilde av. Det er lett for andre i 20-åra å identifisere seg med innholdet. Forsiden og formatet er elegant, og man får en følelse av at bladet er eksklusivt. Denne følelsen forsvinner når man begynner å lese, siden magasinet gjennomgående er fylt med skrivefeil - noen bevisste og andre ikke. Helheten er preget av slurv og dårlig formatering. For eksempel forsvinner store deler av dobbelsidebildene på midten, på grunn av lite format og tykke sider. Magasinet bærer preg av hastverk og kommunikasjonsnivik, og resultatet blir et produkt som virker halvferdig.

Nivået på de forskjellige tekstene varierer, og det er flere skribenter som har bidratt. Dette er bra med tanke på at magasinet skal representere flere deler av 20-åra. De fleste tekstene handler om de tidlige 20-åra, og viser til frihet, forvirring og fylla. Kun én tekst handler om etablerte forhold, og at det er på tide å få barn, noe jeg mener det kunne ha vært mer av. Alt i alt ligger det en veldig varm og ekte stemning over tekstene, preget av selvironi og lite høytidelighet.

Disse tekstene fanger opp hvor selvsentrert man er, og har lov til å være i 20-åra, men det blir for mye

En tekst som utmerker seg er Karoline Sætres bidrag om livet i kollektiv. Sætre holder det enkelt og nært, samtidig som jeg ikke føler at jeg har sett det før. Noen av de andre tekstene er mer som å lese et blogginnlegg fra en middels populær blogg. Det blir for mye «jeg tenker», «jeg føler», «jeg ser» og så videre. Disse tekstene fanger opp hvor selvsentrert man er, og har lov til å være i 20-åra, men det blir for mye. Det virker som om forfatterne ikke har kommunisert noe særlig seg i mellom i løpet av arbeidsprosessen, fordi cirka den samme teksten er trykt flere ganger. Jeg har lest denne typen tekst for mange ganger før.

Magasinet er sterkere visuelt enn verbalt. Det er mange kule og fine bilder, men det meste føler jeg at jeg har sett før. Flere av bildene bruker en enkel oppskrift på et kult og tidsriktig bilde - de er litt uklare, slik at det ser gamle ut, og kontrasten er tilfeldig og hverdagslige. Det er med andre ord lett å få bildene til å se kule ut med litt fiksing. Denne typen bilder er allerede mer enn overrepresentert på Pinterest og Tumblr, så jeg hadde forventet noe mer originalt av en kunstutstilling som skal få plass i lomma.

MIN ANBEFALING

BÅRD RÆSTAD
Kulturjournalist

I Trondheims biblioteker finnes det flere overraskende robuste tegneserieseksjoner. Der finner du mye mer enn snakkende ender og menn i kappe og trikot. Ta lånekortet fatt og plukk ut disse godbitene:

Feminin post-apokalypse

I *Y: The Last Man* møter vi Yorick, den siste gjenlevende mannen i en verden hvor alle skapninger med Y-kromosonet har falt om og dødd samtidig. Dette kan høres ut som plottet til en ambisiøs pornofilm, men er i stedet startskuddet for et karakterdrama som bryter ned og kritiserer dagens kjønnspolitikk fra flere hold. Det skader heller ikke at forfatteren Brian K. Vaughan tidligere jobbet med første sesong av *Lost*. Ikke bli for overrasket om dette blir en av de neste store TV-seriene, slik som *The Walking Dead* eller *Game of Thrones*.

Kulinariske superkrefter

I massedødens ånd foregår *Chew* i et Amerika hvor fugleinfluensa har drept en tredjedel av befolkningen, og egg og hønsereprodukter er bannlyst på linje med narkotika. Vår helt, Tony Chu, jobber i det som nå er et av nasjonens største etterretningstjenester: Mattilsynet. Han har fordelen av å være en cibopat, og kan lære historien til alt han spiser. Han blir dermed en vegetarianisk (han mister matlysten av hvordan pølsa lages) kannibal (han får offerets minner av å «smake»), noe som kommer godt med når man skal løse mysterier og fange skurker. Blandet med uttrykksfulle tegninger, fortreffelig humor og kreative krefter basert på mat, har du oppskriften på en tegneserie som gir mersmak.

Noir i snakkebobler

Noir har blitt en sjelden vare på storskjermen i de senere år, men den holder seg i beste velgående i tegneseriehylla. Kongene på denne nisje-haugen er forfatteren Ed Brubaker og tegneren Sean Phillips, som har spunnet om på noir-sjangeren som en snurrebass. De har skapt den tradisjonelle noir-serien *Criminal* og superhelt-noir'en *Incognito*, om en tidligere superskurk som lever et skuffende ordinært liv i vitnebeskyttelseprogrammet. Men den mest kreative twisten Brubaker og Phillips har gjort er serien *Fatale*, hvor noir-sjangerens mest kjente erke-type, femme fataleen, møter Cthulhu-aktig skrekk. Protagonisten, Jo, var en jomfru som skulle bli ofret til en gammel gud. I stedet blir hun uødelig og forfører nå alle mennene rundt henne til å adlyde henne. Uansett om hun ønsker det eller ei. Paranoia har alltid vært en trofast følgesvenn i noir, og skrekk viser seg å være like godt selskap.

MUSIKK

5 GAMLE DU BØR HØYRE

TEKST: Vanja Trones

Ho som leitar, ho finn. Nyt eit knippe låter som dei streite foreldra dine aldri fekk med seg.

The Clash - Straight To Hell

På 80-talet lefla The Clash med reggae-sjangeren og «Straight To Hell» frå 1982 er ein kritikk av dei amerikanske soldatane som etterlet seg «blood bamboo kids» – lausungar etter Vietnamkrigen. «Straight To Hell» er ei vakker suppe av etniske tonar og ein fatta Joe Strummer, som roleg og poetisk syng om den amerasiatiske bluesen.

Joan Baez - All My Trials

Å, herre min skapar for ei velsigna stemme. Joan Baez gav ut sitt fyrste album som nitte-åring i 1960, og held framleis fram i ein alder av 73. «All My Trials» vart brukt som protestsong under borgaropprøra i USA på 50- og 60-talet, men er opphavleg ein vuggesong frå Mellom-Amerika. Med imponerande stemmekontroll, lungekapasitet og nemnde gudegåve set Baez sin versjon i gong eit spekter av kjensler og forlèt meg hjelpeslaus.

Patti Smith - Rock N Roll Nigger

Ein provoserande tittel og ei provoserande låt, men så er ikkje Patti Smith kjend for å leggje noko i mellom. Ho vart gitt ut i 1978 på plata Easter og kritikarane var raske med å fordømme ordbruken. Ho vert ikkje spela så ofte live, men berre det å ha ho på øyret gjev meg kjensla av å stå foran scena og kjenne den piskande aggresjonen i punklåta.

DePress - Bo Jo Cie Kochom

Norsk-polsk punkrock-nyveiv? Depress var eit av dei leiande norske banda på 80-talet, og med ein eksentrisk polsk vokalist vert det duka for mykje nyskapande musikk. Låta er ein enkel, men rask ska-melodi med ein ganske distinkt mannskor-vokal. Ho er eit lite stykke stor, norsk musikkhistorie.

Leonard Cohen - Iodine

«Iodine» er ei utypisk Cohen-låt, frå eit utypisk Cohen-album. Lydarrangementet er grasiøst og storbandaktig, men likevel heilt i tråd med teknikken «Wall of sound», utvikla av Phil Spector. Då låta kom saman med plata *Death of a Ladie's Man* i 1977, hadde Cohen store problem med å godta den nye måten musikken hans vart produsert på. Iodine pløgde nye vegar for Cohen og andre musikarar, og står stødig i musikkhistoria.

Skattejakt gjennom gamle cd-plater

Det starta som ein vanleg tirsdag i vår og enda i uvurderleg Motorpsycho-rikdom.

► ROCK

TEKST: Karina Solheim
ARKIVFOTO: Christina Undrum Andersen

Det var ein gang ei stakkars sjel som var fødd særst tidleg på 90-talet. Omtrent i dei tider då Motorpsycho gav ut sitt fyrste album. Uvitande som denne sjela var, skulle det ta rundt 23 år før ho verkeleg fekk auga opp for detta utanomjordiske bandet. Då hadde dei 18 studioalbum på samvitet og det var ein lang veg å ta fatt på for 90-modellen.

Fram i lyset dukka det imidlertid opp noko uventa. Noko tilsynelatande verdilaust, men eit djupdukk synte noko anna. I redaksjonslokala, der ho arbeidde som journalist for musikkseksjonen i Studentmediene i Trondheim, stod det endelause stablar med esker. Og kva var dei fylt med? Jau, dei var fylt til randen med gamle cd-ar. Cd-ar så støvete og ekle at ein skulle tru dei var infisert med svartedauden. Tid, tolmod og reine nevar vart ofra. Men det var verd det. Herregud, som det var verd det, for den eine skatten etter den andre synte seg.

Demon Box, 1993

I eit intervju med utgåve nummer 60 av gatemagasinet *Sorgenfri* blir viktigheita av dette albumet understreka av bandet sjølv. Det var då eventyret starta. Frontfigur Bent Sæther fortel at dette var det siste albumet dei kom til å lage. Alle idear og ynskje blei inkludert og dratt ut i sine ytterste konsekvensar. «Resultatet blei helt schizofrent», konstaterer han. Ei av perlene frå plata er *Waiting For The One*. Bandkollega Hans Magnus «Snah» Ryan beklaga seg nesten sist dei framførte den i Trondheim. Det var under konserten på Verkstedhallen i mars. For låta har blitt ei lita landeplage på nachspiel og andre sosiale lag landet rundt sidan den kom i 1993. Ingen ting å beklage! Det saumer seg alltid med dette lukkelege og naive sporet som rett og slett er ein fryd for øyra.

Blissard, 1996

Kvar skal ein byrje når det gjeld dette albumet? Ord blir fattige. Det er eit fullkome verk. Motorpsycho framførte det i sin heilskap på fjorårets Pstereo-festival. Det var

nokre timar me seint vil gløyme. Sinful, Wind-Borne er ei låt så rå, mørk, vakker og vond på same tid at livet ikkje hadde vore det same utan. Det gjeld også The Nerve Tattoo med sine deilig skjerande fiolarar og Sæther si såre stemme.

Timothy's Monster, 1994

Men skal du velje berre ei låt å høyre av Motorpsycho så burde det bli *Now It's Time To Skate*. Tilsynelatande lukkeleg kjærleik viser seg å døy i frå ein. Sot akustisk gitar går over i rå elektrisitet og gjer dette til eit fantastisk vakert spor.

Så gjer deg sjølv ei teneste og sjekk ut disse tre søylene i norsk musikkhistorie. Begynn gjerne med dei fire nemnde låtene. Ban deg deretter vidare gjennom Motorpsycho sin solide diskografi. Takk vere den fyrst tilsynelatande vanlege dagen har underteikna no blitt stolt eigar av dei tre albuma, i tillegg til fire andre skiver av Trondheimsbandet. Og vegen gjennom Motorpsychojungelen ser med eitt ikkje så uendeleg lang ut. **UD**

Vilt, varmt og vakkert

KARISMATISKE THEA GLENTON RAKNESSJARMERER SOM ELEKTRISK FRONTFIGUR I OVERBEVISENDE INTIMKONSERT PÅ KLUBBEN.

SAMFUNDET - 19.09.14

TEKST: TORE KALLEBERG
FOTO: HILDUR AGUSTSDOTTIR

I FRONT: Thea Glenton Raknes la igjen alt på scenen, til glede for publikum.

Med barnslig nervøsitet og spent munterhet ber Thea Glenton Raknes den summende folkemengden på Klubben om å nærme seg scenen, for å delta i en opptreden som skulle bli alt annet enn barnslig. Nippende til hvitvin minner hun om en heldig hybrid av *Places I Have Been* – Venke Knutson, og hun dattera i Californication. «I’m invisible to you», synger hun. Men du er ikke usynlig for meg, Thea. Ei heller for resten av publikum, en salig miks av dedikerte indiefolk.

Fra første sang, tittellåten fra det augustferske debutalbumet *Strangers and Lovers*, er det klart at vi har kommet for å se «The Thea Show». Det er

ikke Thea & The Wild, det er «Thea The Wild & et knippe kapable musikervennner». Og det fungerer ypperlig. Et vanlig, upbeat shoegazeband blir til noe spesielt når det frontes av slik energi og karisma. Bæret av Theas’ renskjærende og mektige stemme, er den tempofylte indierocken rik på sofistikerte og fengende refreng. Parallellen til, for nå, mer suksessfulle Highasakite, er uunngåelig.

En noe forsinket og noe kortvarig konsert blir eksplosivt utnyttet. Til kun å ha gitt ut ett album, har bandet et respektabelt antall dansegulvsvennlige hitlåter. I wanna dance, but my legs won’t move, synger hun på

fjorårssingelen Ropes, mens hun danser seg svett og river seg i håret. Jeg turte ikke danse, men jeg er sikker på at jeg var den som fikk mest øyekontakt med henne under konserten. Bandets beste låt, Cry Sometimes, blir langt mer energisk på scenen enn i albumformat, og lokalet er på sitt varmeste når hun med imponerende fleksibel vokal utbasunerer I got the Hots For You. Sjæl ass, Thea.

Thea veksler mellom tamburin og gitar, hvitvin og håndkle, uten å miste publikum. Sist gang bandet var i Trondheim, varmet de opp for Sivert Høyem i Storsalen. Indie gjør seg selvsagt bedre i intimkonsertformat. Vi svetter sam-

men, vi klapper sammen, og woo-lyder føles nesten ikke teite. Vi er en herlig gjeng. Hun kommuniserer ydmykt med publikum, og har spesielt god kjemi med den høye og mørke gitaristen.

Bandet legger igjen alt på scenen, tar ut det de har, og idet konserten når sitt klimaks befinner hun seg på gulvet, i nirvana. Det er også forfriskende å se hvor oppriktig glad, ja nærmest pinlig berørt, hun blir av publikums varme respons. Toveisintensiteten gir momentum til kraftanstrengelsen. Den hinderløse melodidistansen i høy hastighet føles instinktiv og elektrisk. Beundringsverdig, til post-dessert å være.

ALT-J THIS IS ALL YOURS

TEKST: ØYSTEIN FANDREM
FOTO: INFECTIONS RECORDS

Alt-J sin andre plate er nok akkurat slik du forventer.

Alt-J kommer fra Leeds og kaller seg en alternativ indiepop-gruppe. De har holdt på siden 2007, men har bare sluppet to album så langt. Det første, *An Awesome Wave*, kom i 2012 og gjorde Alt-J til et band som du har hørt, men ikke vet navnet på. Sounden har ikke endret seg så mye siden den gang.

Alternativ er en treffende beskrivelse av *This Is All Yours*. Låtene passer inn i mange forskjellige sjangre, men de er alltid rolige. Det svinger mellom datagenerert musikk og instrumentbasert musikk. Ingen av dem skiller seg likevel ut som en ny hit, og albumet er ganske jevnt. Det er et par låter som hever seg litt over resten, men stort sett ligger de på samme nivå. Det er mulig at det er dette Alt-J egentlig vil. Som alternative indiemusikere er vel ikke berømmelse det endelige målet. Kanskje drømmen deres er å lage musikk uten å bli berømt?

Alt-J er også nokså alternative når det kommer til tekstene. De er fylt med skjulte budskap og historier bak de usammenhengende tekstene. Det hele gir et litt pretensiøst inntrykk. Jeg er kanskje lavpannet, men jeg mener at når man skriver tekster som en bør ha minst en bachelor i tekstanalyse for å skjønne, er man litt høy på seg selv. Det gir et inntrykk av at de som skrev tekstene har tatt et lyrikk-kurs og nå tror at de er den neste Marlowe.

Alt i alt er det en ærlig innsats de har gjort med denne plata. Låtene vekker ingen sterke følelser. Skiva er avslappende, på grensen til kjedelig. «Sounden» låner litt fra de fleste underkategoriene i indiemusikken, og resultatet blir noe som er akseptabelt for alle. *This Is All Yours* ender rett og slett opp som en alternativ pop-plate. Alt-J kunne laget et bra album. Dessverre ble det bare middelmådig.

APHEX TWIN SYRO

TEKST: HÅVARD HARALDSEN
FOTO: WARP RECORDS

Dopmusikk for edru mennesker.

Det har vært 13 år med stillhet. Nå er den lystige spøkefuglen fra Storbritannia tilbake med en flunkende ny fullengder på Warp Records: *Syro*.

Albumet har vært i søkelyset lenge og ble annonsert på høyst mystisk vis gjennom en rekke rykter, hint og ledetråder. Aphex Twin-luftballonger over London, kunngjøringer på obskure nettsider og hemmelige lyttemøter med kontrakter om ikke å snakke om det inntil en gitt dato. Dette er nøyaktig den typen myteskaping vi forventer fra en artist som Richard D. James.

Med 13 år siden den kritikerroste gigantutgivelsen *Drukqs*, er det ikke til å unngå at forventningene til *Syro* er skyhøye. Likevel: Selv om RDJ på sett og vis ikke introduserer noe nytt og banebrytende, så er plata på ingen måte skuffende. Tvert i mot er den et hjertelig gjensyn med en gammel venn. Og skal vi tro flere av ryktene, så vil det heller ikke bli det siste.

Albumet er sjarmerende og listig, i kjent syre/electro-landskap, men også med mye «groove». En blanding av diffuse synther og spretne breakbeats, som selv etter lang kjøretid har uventet dybde. Det har noen krumspring, som den utagerende, jam-pregede låta «4 bit 9d api+e+6», men det er å forvente i denne sjangeren.

Plata slapper sjelden av, tvert i mot øker den tempo gjennom andre halvdel. Et stikk inn i det RDJ ville kalt «braindance», med hardtslående digifunk-låter, som kulminerer i den vakre «PAPAT4 (pineal mix)». Deretter skifter retningen totalt der albumet avslutter med låta «aisatsana», som er mer en komposisjon enn en låt. Et fredelig pianostykke, med fjern fuglesang.

Fra tidlig på 90-tallet har Aphex Twin vært med på å perfeksjonere psykedelisk rave, spilt inn kanskje et av de beste ambientalbumene noensinne (*Selected Ambient Works Volume II*), og blåst ut fantastiske drill'n'bass-mareritt. *Syro* har litt av alt dette, i tillegg til en god dose funk og, tør jeg påstå, sjel.

ANMELDELSER

Alt-J, Aphnex Twin og SBTRKT er alle ute med nytt album. Forventningene har vært høye, og noen innfrir mer enn andre.

SBTRKT WONDER WHERE WE LAND

TEKST: ULRIK ANTONIUSSEN HALMØY
FOTO: YOUNG TURKS

SBTRKT klarer ikke å stjele oppmerksomheten min enda en gang.

Det kommer tydelig fram at SBTRKT, også kjent som Aaron Jerome, har valgt en annen vei på sitt nye album enn på sin debut, selvtitulerte *SBTRKT*. Nyutgivelsen har et mer variert innhold enn den forrige, men som ikke nødvendigvis fungerer.

På det fjerde sporet, Higher, merkes det at SBTRKT har latt hiphopen få spilletid på platen. Med en selvpåført monoton stemme rapper Raury ærlig over en trapinspirert beat. På Lantern og Everybody Knows finner man derimot igjen mer av den SBTRKT man kjenner fra debuten hans. Begge er laget nesten uten vokal, og de tar igjen for litt av det elektronikapreget resten av albumet mangler. Overraskende nok, ettersom det utgjorde kjernen i det forrige. SBTRKT har også lagt fra seg mye av den lekende housen han viste fram i det forrige albumet. Dette var sjangere som virkelig passet ham.

Wonder Where We Land er utgitt av Young Turks, et plateselskap som fokuserer på lovende britiske artister. Jeromes faste samarbeidspartner Sampha, som også er signert hos Young Turks, er med på en tredjedel av sangene. Stemmen hans er i stor grad med på å prege helhetsinntrykket av albumet, både på godt og vondt. På If It Happens synger Sampha helt alene over bare piano og bass, noe som blir en for heftig nedbremsing av en ellers upbeat plate.

I tillegg til bidrag fra Sampha og Jessie Ware, har den maskerte produsenten fått med seg enda større navn: Ezra Koenig fra Vampire Weekend og selveste Trap Lord alias A\$AP Ferg. Sistnevnte gjester det siste sporet på platen og får til en fantastisk avslutning på et ellers skuffende album. Fergs stemme og Jeromes lyd får Voices In My Head til å minne om en ekstra fet versjon av en Flying Lotus-låt, men selv om både Raury, A\$AP Ferg og tidvis Sampha løfter enkeltsanger, klarer ikke *Wonder Where We Land* å innfri.

Radio Revolt er en radiokanal av og for studenter i Trondheim. Vi har et bredt spekter av programmer med en variert og spennende musikkprofil. Du kan finne oss på FM-båndet, streame oss på [Dusken.no](#) og laste ned våre podcast på iTunes.

MANDAG:

16.00-17.00
postBluesKollektivet
Musikk - Rock

17.00-18.00
Alle elsker mandag
Humor

TIRSDAG:

16.00-17.00
Popstase
Musikk - Pop

17.00-18.00
Live
Konsertmagasin

18.00-20.00
Blyforgiftning
Musikk - Metall

20.00-21.00
Bokbaren
Litteraturmagasin

ONSDAG:

15.00-16.00
Hagelangs
Musikk

16.00-17.00
Harselas
Humor

17.00-18.00
Ctrl+Alt+Delete
Spillmagasin

18.00-19.00
Reservebenken
Sport

19.00-20.00
Sagtann
Musikk - Elektronisk

20.00-21.00
Das kapital/Historietimen
(Radio Nova)

TORSDAG:

18.00-19.00
Uillustret Vitenskap
Populærvitenskap

20.00-22.00
Filmofil
Filmmagasin

FREDAG:

15.00-17.00
Nesten Helg
Aktualitetsmagasin

17.00-18.00
Irie Radio
Musikk - Jamaikansk

18.00-20.00
Feber
Musikk - Hip-Hop og R&B

20.00-21.00
pink/noise
Musikk - Pop og støy

LØRDAG:

13.00-14.00
Garasjen
Teknologimagasin

17.00-18.00
Dansebåten
Musikk

SØNDAG:

15.00-16.00
PostKåkk
Mat og postrock

16.00-17.00
Nashville
Musikk - Amerikana

18.00-19.00
Gretne Gamle Gubber
Humor

[dusken.no/radio](#)

FØLG PÅ TWITTER, FACEBOOK, TUMBLR, INSTAGRAM, PICASA, GOOGLE+ OG STORMFRONT

BuzzSpit

FRESHT NYTT KONSEPT

HAR VI BRUKT DITT BILDE UTEN Å SPØRRE FØRST? VI SPANDERER FØRSTE TERAPITIME

PROTIP:

7 lifehacks for å dra m’ladies som alpha-gamer

TEKST: JOHAN MØKKERBAKKEN. FOTO: JEAN-BAPTISTE GREUZE, CC BY 2.0

1. Ikke fortell damerne at du er en level 70 white mage. De forstår det ikke, dumme som de er. Og om noen av dem likevel skulle være verdige til å bli din utkårede, vil de bli sjalu.
2. Bruk fedoraen din med varsomhet. Vi vet det er et mektig plagg som setter frykten i dine fiender og sarte fruentimmer, men nettopp derfor bør du være din makt bevisst.
3. Om du stadig vekkt blir satt i vennesonen, er du simpelthen ikke sofistikert nok. Prøv hardere, involver bacon.
4. Ta en slurk Urge, kjenn ridderligheten stige i kroppen.

5. Åpne døren for din utkårede. Vis at du virkelig bryr deg om henne: Sett spillet på pause når hun snakker til deg, eller spør pent om hun kan vente til neste cutscene med å snakke.
6. Stryk ditt rue hakeskjegg med dine fingerløse hansker for å vise dominans og samtidig en eleganse som kan måle seg med ditt velkultiverte intellekt.
7. Vær tålmodig, selv om hun sprenger seg selv i luften i CoD for 24. gang. Fruentimmer hater å bli påminnet om hvordan deres delikate fysikk og lysbetonte sinn gjør det umulig for dem å prestere i spill.

SP

FOTO: FOTO.SAMFUNDET.NO

SMOOTH OPERATOR: Carpe diem og forfør din framtidige hustru.

WIN!

HÅPER DE JÆVLA MARKEDSFOLKA BLIR FORNØYDE NÅ

SPITPOSTEN R-R-R-R-EGIS-S-S-STRERERER

... at sorry, hakk i plata
... at apropos det: enda ei sak om den jævla samlokaliseringa?
... at Tybring-Gjedde gjestet Storsalen
... at han talte varmt om avskrekkende effekt
... at kanskje ikke så rart, gitt den lakserosa jakka hans
... at Changemaker gikk på talerstolen med manus – to ganger!
... at kulturredaksjonen markedsundersøkes
... at forbrukerSTOFF i Drittlekka
... at gjør din bit for Folkehelsen: ta MDMA
... at alle de kule gjør det
... at apropos «kule» folk: HiST har oppdaget internett
... at kanskje Dragvoll følger etter med komparative kulturstudier i GIF?
... at 404 Relevant jobb ikke funnet
... at PF jobber for å «overleve med skammen»
... at alle kan gå på en smell i Bodegaen
... at MG-sjefen er ute og prater om tjall i reklamebilaget
... at for en gangs skyld når MG fram til et publikum
... at «folk får kjønnssykdommer, uønskede graviditeter og tar abort.»
... at snakk for deg sjæl
... at det spørs om han liker den nye fargeprofilen Fittelekka har gitt Huset
... at profil eller antifil? Det er spørsmålet.
... at det såkalte sudentlaget til AUF også inntar avisa
... at de mener det er udemokratisk at de ikke får plage oss med det sosialdemokratiske konformisthelvetet sitt i pausene mellom forelesning
... at vi minner AUF om at et nei er et nei
... at de også ønsker mer politisk aktivitet på Dragvoll
... at vi på vår side etterlyser mer aktivitet
... at legg ned 5-ern
... at en joggetur ville gjort underverker for de skrøpelige skrottene på HF
... at kanskje de kan gjøre det om til et fag
... at vent, det kalles bevegelsesvitenskap
... at de jævla fascistene har fjerna Vollabakken
... at ATB = Aldri Ta Buss

LOL!

TEKST: JOHAN MØKKERBAKKEN. FOTO: KARI SØRNES

- ☐ RVI1030

☐ KULT3305

☐ AFR1002

☐ KRL2030

☐ KRL2010

☐ SANT1103

☐ KUH2008

☐ PED2001

☐ At linjeforeningene faktisk må betale NAV for å holde bedpress

☐ HIST1250

☐ BEV1012

☐ MV1000

☐ MV1001

☐ DANS2002 (Etnokoreologi, dokumentasjon og notasjon)

☐ KULT3310

☐ GEOG1000

☐ FILM1002

☐ DANS1013

☐ KM1004

☐ KUH1011

☐ KRL1010

☐ At det egentlig er litt som et fengsel, bare at betjentene er byttet ut med stud.asser og valutaen er vaffer, ikke sigaretter

☐ NORD2220

☐ MUS1007

☐ PED1006

☐ KUH1000

☐ GEOG1005

☐ SOS1000

☐ SANT1001

☐ KUH2002

☐ Semesteroppgaver

☐ KULT2201

☐ Humanister i Team

☐ PSYPRO4414

SP

Kulturkalenderen

Returadresse
Under Dusken
Singsakerbakken 2e
7030 Trondheim

23. september - 7. oktober/ trunkerade kull

TIRSDAG 23. SEPTEMBER

Moskus

Klokka 20.00: Bukowski på trøndersk. Torstein Andersen gjenforteller den gode og gamle amerikanske forfatterens tekster i forestillingen *Været e varmt på baksida av klokka mi*. «Never trust a man with a well-trimmed moustache».

Samfundet

Klokka 19.00: Vri hjernebarken, for det er quiz på Edgar. I hvilket land ble binders oppfunnet? Svar: ASU baklengs.

Trondheim Spektrum

Klokka 07.00: NM i kokkekunst. Kanskje får du smake også. Eller kanskje ikke.

ONSDAG 24. SEPTEMBER

Nova kinosenter

Klokka 18.30: Trondheim filmklubb presenterer *Mors hus*. En norsk film basert på Hjalmar Söderberg og Knut Faldbakkens romaner, med vanskelige kjæresteforhold som tema.

TORSdag 25. SEPTEMBER

Ila Brainnstation

Klokka 20.00: Emma Othilie er en sårbar stemme fra Nord-Norge. Spiller i Ila.

Samfundet

Klokka 19.00: Filmquiz i Edgar for de som liker bevegelige bilder.

Klokka 20.00: Vin og Vinyl inviterer til en kveld med vin, vennskap og Marvin Gayes vakre *Mercy Mercy Me*. Foregår i Biblioteket.

Klokka 21.00: Radio Revolt snurrer plater i Klubben. Denne gangen med Sagtann, som bruker elektronisk musikk sånn at du kan trampe og riste på det du ønsker.

S5 på Gløshaugen

Klokka 12.15: *Hva er effektiv altruisme?* er et lunsjmøte med Leger uten grenser, Norad og filosofiprofessor Materstvedt. De diskuterer bistand, og hvordan du kan gjøre en forskjell. Dessuten får du pizza.

FREDAG 26. SEPTEMBER

Ila Brainnstation

Klokka 20.00: Kinky Friday. Jeg vet ikke hva det er, men du kan kanskje utforske for meg.

Samfundet

Klokka 19.00: Strossa inviterer til Speed Dating. So many people, so little time.

Klokka 20.00: Musikkquiz i Edgar.

Klokka 22.00: Barren Womb er støyrock med dybde. En potensielt teknisk

duo, som heller vil slå alt de kan. De musikerer i Klubben.

Klokka 23.59: Crazy Whores er usikkelige gutter fra Halden som synger om hvor tidsriktige de er med kvinner og andre ting. (Ironi).

LØRDAG 27. SEPTEMBER

Samfundet

Klokka 22.00: Bernhoft ligner litt på en frosk, men han synger veldig fint. Også bruker han pedaler og det er kult. Han kommer forresten til Storsalen.

Klokka 23.59: P3 mener Fay Wildhagen er best, så du får dra til Knaus for å se om P3 har rett.

SØNDAG 28. SEPTEMBER

Antikvariatet

Klokka 21.00: Lørdag på Søndag. Har du en liten vild hest eller Neil Young i magen? Ta ham med til Antikvariatet, for der venter instrumenter og vennskap.

Ila Brainnstation

Klokka 12.00: Søndag på jazz i Ila.

Samfundet

Klokka 19.00: Brazil er et land, men også en film. Den handler om en kon-torist som gjør en liten feil og på grunn av det blir en fiende av staten. Bisarr og deilig dystopi.

MANDAG 29. SEPTEMBER

Antikvariatet

Klokka 19.30: Allmennquiz i Antikvariatet. To frekke frøkner har laget noen spørsmål de vil at du skal svare på.

Moholt

Klokka 17.00: På parkeringsplassen utenfor gamle TØH, sitter Nina og Stine nakne og blåmalte. De vil ha selskap, så ta med et spenn blåmaling sånn at dere kan kjenne på blåmandagfølelsen sammen.

TIRSDAG 30. SEPTEMBER

Antikvariatet

Klokka 20.30: Kleintirsdag. Drit i andres ørevelvære. Syng min venn, syng alt du klarer på Antikvariats fine karaokekveld.

Samfundet

Klokka 19.00: Den sagnomsuste Tirsdagsquizen er som alltid i Edgar, så hvis du vil trimme noen små grå er du hjertelig velkommen til det.

ONSDAG 1. OKTOBER

Samfundet

Klokka 19.00: Vinneren av Student

Peace Prize 2015 offentliggjøres i Storsalen.

Klokka 19.00: I Biblioteket er det Bokstavelig Talt om *Stoner*. John Williams roman er en roman om en mislykket person og akademiker. Den ble utgitt i 1965, men nå har den fått en ny vår: Hør hvorfor på onsdag.

TORSdag 2. OKTOBER

Antikvariatet

Klokka 20.00: Supertorsdag for den spretne og kreative, improteater for den som vil.

Ila Brainnstation

Klokka 17.30: Språkkafe for de som ikke kan norsk. Opportunity to learn norwegian while drinking coffee with some lovely people.

Samfundet

Klokka 20.00: One Trick Pony er en jazztrio som skal sjarmere kvelden, imens du er kledd i beste *Mad Men*-stil.

FREDAG 3. OKTOBER

Dokkhuset

Klokka 21.00: Anja Eline Skybakmoen henter inspirasjon fra pop, jazz og soul. Kritikerrost og vakker musikk for den som liker det.

Samfundet

Klokka 20.00: Musikkquiz på fredag. Hvor mange armer har trommissen i Def Leppard? Svar: nE baklengs.

Klokka 20.00: Demotape-konkurranse i Klubben. Se hva som myrer helt ned-erst i buken av musikk-Norge.

Klokka 22.00: Short Skirts debuterte på Knaus, men nå spiller de i Klubben. Fiffig.

LØRDAG 4. OKTOBER

Byscenen

Klokka 21.45: Oslo Ess og Blomst varter opp med rock og liv, sånn at du slipper å dra på Swag-fest, selv om det sikkert også er fint.

Samfundet

Klokka 21.00: Swag-fest for alle uten selvrefleksjon. Brekningsmiddel og hån for alle andre. Men det er sikkert gøy da.

Trønderlag Teater

Klokka 14.00: I Theatercaféen prater Thea Selliaas Thorsen om antikken og dataspill. Jøss.

SØNDAG 5. OKTOBER

Antikvariatet

Klokka 21.00: Fortsatt Lørdag på Søndag på Antikvariatet. Fyr opp noe Dylan da, venn. Helst noe fra *Nashville Skyline*. Det er så bra.

Samfundet

Klokka 19.00: Fransk lekerbisknen som Søndagsfilm: *Les quatre cents coups* handler om en liten gutt som blir svik-tet av alle han kjenner. Et mesterverk av regissøren François Truffaut.

MANDAG 6. OKTOBER

Antikvariatet

Klokka 19.30: Allmennquiz i Bokbar-en. Samle et lag og dra taffeljazzerne ned i søla med ditt intellekt.

TIRSDAG 7. OKTOBER

Min venn, har du hørt om Under Dusken? Mest sannsynlig fordi du leser den nå, men hvis du liker det, kommer det mer 7. oktober.

FOTO: Katinka Goffin

3.

Klokka 22.00: Short Skirts spiller i Klubben.